

ת"פ 33209/08 - מדינת ישראל נגד כامل דיאב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 16-08-33209 מדינת ישראל נ' דיאב(עציר)
בפני כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד טל עופר מפרקליות מחוז
חיפה - פלייל
נגד
הנאשם כامل דיאב ע"י ב"כ עו"ד מוחמד סビחת

הכרעת דין

1. נגד הנאשם, כامل דיאב, הוגש כתב אישום, המיחס לו ביצוע עבירות של הריגה, לפי סעיף 298 לחוק העונשין (3 עבירות); נ hinge תחת השפעת סמים לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה נ"ח + סעיף 169 ב' לתקנות התעבורה; ח齊ית צומת באור אדום, לפי תקנה 21 (א) + (ב) לתקנות התעבורה וסעיפים 62 (8) + 68 לפקודת התעבורה; וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה נ"ח.

פרטי כתב האישום

2. עפ"י האמור בכתב האישום, ביום 3.8.16 בשעה 00:46, נаг הנאשם ברכב משא פתוח, בכביש 4 מכיוון דרום לצפון לכיוון הצומת עם כביש 70, בקרבת הכניסה לכפר פרדים. הוא נаг שבגופו סם מסוכן מסווג הרואין. מדובר בכביש בין-עירוני, בעל 4 נתיבים, כאשר בין המסלולים מפריד אי-תנוועה בניוי. מהירות הנסיעה המותרת במקום הינה 90 קמ"ש.

3. באותו עת נаг אדם בשם רמי אשקר ברכב פרטי מסווג מרצדס (להלן - הרכב הפרטי), בכביש 70 מכיוון מזרח למערב. במושב שלו ישב נעים סעד ובמושב האחורי, מצד שמאל, ישבה אנגליק נעים ז"ל, בצד הימני במושב האחורי ישבה אולגה אשקר ז"ל, וביניהן בכיסא בטיחות ישבה התינוקת ק.ב. ז"ל, בתה של המנוחה אנגליק. בהגיע הרכב הפרטי לצומת הוא נעצררכב ראשון בנתיב נסיעה ישר והמתין עד שהאור ברמזור בדרך ציון נסיעתו התחלף לירוק. הנאשם נаг את המשאית במהירות בלתי סבירה וכשהגיע בסמוך לפני הצומת המשיך בנסיעה רצפה למרות שהבוחן שהרמזור בכביש בכיוון נסיעתו אדום. הוא חצה את הצומת באור אדום ופגע עם חזית המשאית ברכב הפרטי בו ישבו המשפחות אשקר ונעים, שנכנס לצומת לאחר שהאור ברמזור בכיוון נסיעתם התחלף לירוק.

4. בעקבות ההתנגשות נהדף הרכב הפרטי למסלול הנגדי לנסיעת הנאשם, החל להסתבב וטור כדי קר הוועפה המנוחה אולגה מן הרכב והוטלה על הכביש. הרכב נעצר רק לאחר שפגע בחומה, הנמצאת בצד הימני של המסלול הימני בכביש. הנאשם, שלא בלם את המשאית, המשיך בנסעה צפונה ונעצר במרחך של כ-180 מ' ממוקם התאונה.

5. כתוצאה מהתאונה, נגרם מותן של המנוחות אנגלייך, אולגה, והтинוקת ק.ג. כמו כן, נפגע הנאג רמזי פגיעות ראש, פגעת חזה קשה, שברים רבים וכן שבר מרוסק בבריח בשכמתה שמאל. כן נפגע הנושע סעד שנגרמו לו שבר פרונטלי בראש, שברים בעצמות הפנים, שבר בקלבליקולה משמאלו ושבר באף. נתען שההתאונה, מותן של המנוחות, נזקי הגוף והרכוש כמתואר לעיל, נגרמו בשל מעשיו ומהדלו האסורים של הנאשם, שהתבטאו באלה:

נהג את הרכב שבגופו סמ מסוכן מסוג הרואין;

נהג את הרכב כשהוא תחת השפעת סמ מסוכן מסוג הרואין;

נהג את הרכב כשהוא עייף;

לא עצר את רכבו חרף העובדה שהרגיש בעייפות;

חזה צומת כשאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו;

חזה את הצומת לאחר שחלפו 21 שניות מהרגע שהאור ברמזור בכיוון נסיעתו התחלף מירוק לאדום;

נהג ברכב ללא תשומת לב לנעשה בדרך בדרך בכיוון נסיעתו; נהג בפיזיות ולא כפי שנагמן היישוב היה נהג בנסיבות העניין.

6. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאשם באופן כלל במיוחס לו והעלתה טענת זוטא בכל הנוגע לאימורתו מיום 10.8.16. הנאשם הודה שנагמן ה�性ה במשאית בכביש 4, אך הכחיש שבגופו היה הרואין. הוא לא כפר בעובדות בנוגע לפרטי הנסעים שברכב השני (הרכב הפרט). הוא הכחיש מחוסר ידיעה את העובדות ביחס לנסיעת הרכב השני. הוא כפר בכל הקשור לניהוג במהירות בלתי סבירה, כפר בכך שהבחן שנכנס לצומת בעת שהאור היה אדום, בנסעה רציפה. לטענתו, לא נכנס לצומת באור אדום. יחד עם זאת, הוא לא הכחיש את עצם ההתנגשות בין כלי הרכב. הוא כפר מחוסר ידיעה בתוצאות ההתנגשות. בנוסף, הוא כפר בכל המעשים והמחדים האסורים שיוחסו לו (תשובתו נמסרה בכתב פרטני כתוב האישום, מחוסר ידיעה. כמו כן, הוא כפר בכל המעשים והמחדים האסורים שיוחסו לו (תשובתו נמסרה בכתב פרטני כתוב האישום, מחוסר ידיעה. כמו כן, הוא כפר בכל המעשים והמחדים האסרים שיוחסו לו (תשובתו נמסרה בכתב)). לאחר תיקון כתב האישום הכחיש הנאשם העובדות הקשורות בעודותו של הפרמדיך, שנטל ממנו דגימת דם. הלהקה למעשה, יריית המחלוקת הייתה רחבה והתנהל הליך מלא, במהלך המדרינה הביאה עדים רבים, הן לנושא אירוע התאונה והן לנושא הימצאות סמים בגופו של הנאשם.

עדוי התביעה

7. ראשון העיד ישראל רשתניק, מהנדס תחבורה במקצועו העובד עבור משרד התחבורה וועסוק בתכנון תנועה, רמזוריים ומתן יוזץ לגופים כגון עיריית חיפה ונתבי ישראל בתחום התחזוקה ומשרד ממשלה אחרים. הוא בעל ניסיון של 30 שנה בתחוםו. מטעמו הוגשה תכנית הרמזוריים לצומת פרדיס ת/1. בקשר לתכנית הוא פירט שבסביבה הרמזוריים ישנים מרכיבים של חומרה כגון, פנסים, עמודים, גלאים, כבלי תאורה וחשמל ותקשורת, שעל תקינותם אחראי קובלן הרמזורי. בנוסף, ישנו פן של תוכנה, כאשר, למעשה, מנגנון הרמזורי הוא מחשב שהתוכנה שלו קובעת למי יפתח אור יroke, באיזה סדר יפתחו הירוקים, וכמה זמן יעבור בין פתיחת אור יroke לכיוונים שונים. הוא פירט שהתוכנית הספציפית נערכה ע"י מתכנן בשם נתן פרי, שהתקנית עברה בקרה בחברת נתבי ישראל ומשרד התחבורה והותמעה בתוך תוכנית הרמזוריים. העד פירט שמתוקף עיסוקו וניסיונו, הוא יודע לפענה ולקרוא את תוכנית הרמזוריים.

8. לגבי צומת פרדים, תואר שמדובר בצומת בעל 4 זרועות, כאשר זרוע משמעתו כיוון. כל כיוון מסומן בעיגולים שבתוכם אות בלועזית, לפי כיוון הרוח כאשר בכל כיוון ישנה הפרדה בין הנטיבים, כשתuibים המקבלים יroke יחד נקראים "מוֹפָע" ומסומנים במספרים 1,2,7,8 ובמידה וש מופעים של הולכי רגל, הם מסומנים באותיות בלועזית c,b,eווכדומה. משך התארכיות של הירוק של המופעים השונים בשלט ע"י גלאים אלקטרו- מגנטיים. העד תיאר את אופן הפעולה של הгалאים והשלוב בין הפעולה של הгалאים במקומות השונים. הוא תיאר גם שיש 6 תכניות שונות במנגנון התוכנה לגבי הצומת ושבשעת התאונה הרכנית הרלוונטייה הייתה תכנית מספר 4 מ-ת/1, שהיא התכנית שעובדת בלילה. המופע המתיחס לרכב שנסע מדרום לצפון הינו מופע 5 ולרכב שנסע מכיוון מזרח למערב, מופע 1. העד תיאר שבאופן כללי הרמזור פועל בצורה מעגלית שמשך הרמזור של התכנית היא 70 שניות עם מינימום של 56 שניות, כאשר אחרי 51 שניות האור הופך מצהוב לאדום.

כאשר הוגג לו סרטון של המופע שלפני התאונה שצולם מכיוון דרום לצפון (מדקה 6.03 ועד לדקה 7.08 בנוומרטו), העד השיב שלפי הסרטון בו מתועד התאונה והמופע שלפניו ניתן ללמוד על דרישת פניה 4 שהה פניה שמאליה ממערב לצפון. כאשר על פי תכנית הרמזורים, מצב הרמזור במופע 5 היה אדום מלא. בקשר למופע 2 שהה פניה שמאליה מזרח לדרום, המצב בזמן זה של מופע 5 היה אדום. הוא נשאל כמה זמן חולף מרגע שמוֹפָע 4 מקבל אוור אדום עד שמוֹפָע 1 בכיוון נסיעת הרכבת הפרטி, מקבל אוור יroke, והשיב 6 שניות, משנה 63 עד שנייה 69. לכשהזאה לו טענת הנאשם שהוא נסע באור יroke, העד שמי אפשרות שהיה יroke משותף למופע 5 ומופע 1 ביחד (דהיינו הכוון ממנו בא המשאית - מדרום לצפון לעומת הכוון ממנו בא הרכבת הפרטி - מזרח למערב). הוא ציין כי "שלייל. אין אפשרות כזו. הרמזורים נבדקים. המנגנון עצמו הוא מאובטח נגד יroke צולב, כיוונים שיכולים לפגוע אחד בשני, בכלל תוכנה. התוכנה מטיבה את פעולת הצומת. המנגנונים עצם מאובטחים נגד תקלת יroke צולב". הוא תיאר שתקלה של יroke צולב יכולה להיגרם לא בגלל בעית תוכנה, אלא בעית חומרה בלבד, כגון: קוצר בחשמל וזאת "כי המנגנונים מאובטחים על פי תקנים בינלאומיים כנגד תקלות כאלה. כל גלוי של מתח או זרם זר, שלא צריך להופיע, פשוט יכבה את הרמזור והוא יכבה ויביא להחשה". בהמשך הוא נשאל: "ש. הירוק צולב היה בצומת הזה בזמן האירוע? ת. אנחנו רואים שלא. אם הרמזור עובד וזה סימן שאין תקלת." (עמוד 19 לפוטוקול, שורות 12-4). הוא גם הוסיף שמוֹפָע 5 אינו יכול לקבל אוור יroke מיד אחרי מופע 1, כי בין 5 נסנס מופע 8, שהוא קבוע, שהוא פניה מצפון למזרח (שם, שורות 13, 14). הוא פירט גם שם יש תקלה בгалאים, המנגנון מזהה אותה ומתקן על ידי מתן זמני מקסימלי, כך שהצומת היה ממשיך לעבוד במשך 70 שניות. באשר לרכב הפרטி הוא נשאל: ש. עפ"י תכנית הרמזורים והסרטון, האם יתכן שהרכב הפרטி שהגיע במופע 1 נכנס לצומת באור אדום? ת. לא, אם הוא היה נכנס באור אדום, הוא היה פוגע ברכב במופע 4, הרכבת שנסע ממערב לצפון" (עמוד 19, שורות 21-23). הוא סיכם את עמדתו כך: "ש. אתה צפית הסרטון ועמד מולן תכנית הרמזורים. האם להבנתך כמוהה בתחום, הייתה תקלה כלשהי ברמזורים בשעת התאונה? ת. לא נראה לי. נראה שהרמזור פעל בצורה תקינה לוגרי. סביר להניח שגם הгалאים פלו בצורה תקינה לפי מרוחוי הזמן." (עמוד 20-19, שורות 31-32). הוא השיב בנוסף שהטעהו כנגד הנאשם שטען שנסע באור יroke אינה סבירה בעינו (שם, שורות 27-4).

9. באשר לזמן התאונה ואופן חילופי האורות ברמזור, הסביר המומחה כדלקמן:

- "ש. על פי תכנית הרמזרים - מה משך הזמן המזררי שעובר מרגע בו נסגר האור הירוק במופע 5 עד שמוֹפָע 1 מקבל אוור יroke?
- ת. בהנחה שהיתה דרישת ב- 4?
- ש. כן.

עמוד 3

בבנהה שהיתה דרישת ב- 4 - זה 19 שנים לפחות לכל הפחות - זמן הפתיחה של מופע 1 זה 69; ת. הסירה של מופע 5 - 48 פחות, אבל רואים בפער יש אפשרות לקיצור 2 שנים נוספות של מופע 2. אז עוד פחות 2 שנים, זאת אומרת שהפתיחה בין 19 עד 21 שנים."

(עמ' 17 בפרוטוקול, ש' 19-13).

בחיקירתו הנגדית, העד נשאל שאלות אודות הקובלן שמתחזק את הרמזורים והתכנית להפעלת הרמזורים ורישום תקלות. חיקירתו לא העלה טיעיות או סתיות מאמרותיו בחקירה הראשית.

10. העד אריה פוליאק הוא מנהל התפעול של חברת IPOהמקימה ומתחזק את הרמזורים, לרבות הרמזורים בצוות פרדים. הוא אישר ש-ת/2 הינו פנקס כרטיס האחזקה, ושהברתו מחויבת פעם בחודש לבצע טיפול יום בצוותת. הוא תיאר שבמסגרת הבדיקה שבוצעות בודקים את יציבות עמודי הרמזור וכל שאר הפרטים רשומים בדף התחזקה שהוגש (ת/2 פנקס כרטיס אחזקה מ-16.7.18 לפוי כל חלקו מגנוני הרמזור תקין). הוא תיאר גם שבברתו מקבלים דיווח אם ישנה תקללה, או מחברת מע"צ, או מאזרחים, או מהמשטרה. כמו כן, הוא תיאר שתקלות אין מסדרות לבדוק בדרך כלל, אלא צריך לתקן אותן (עמוד 25, שורות 29-10). כמו כן, כאשר נשאל אם ישנה אפשרות של מצב של "ירוק צולב", הוא השיב בשלילה: "לא, אי אפשר. כל המנגנוןים עוברים **לפניהם שימושיים בשטח, עוברים ועדיה בין-תחומיות וגם נבדקים על ידינו במעבדה... חלק מהטיפולים אנו יכולים לראות זאת גם בדף, רשום תקלות יירוקים צולבים**", זה משאנו שלא יכול להיות כי ברגע שיש קוצר חכית קטן, הצומת עובר לכטום מהבaba". (עמ' 25, ש' 6-2). כמו כן, הוא תיאר שלמהרת התאונה הוא הגיע לצומת כדי לבדוק את המקום ומצא שלא היו תקלות וכן נבדקו הדיווחים מהחדשים האחראונים. הוא בדק חודשים אחרוניים ומצא שלא היו תקלות (עמוד 26, ש' 12-9). הוא גם אישר שלא היו תקלות בגלאים (שם, שורות 30-28). חיקירתו הנגדית לא העלה סתיות או פגמים בעודות.

11. העד עמיר חלי עובד כנהג משאית (ሚכילת של כימיקלים). ביום 3.8.16, בסמוך לשעה 00:45 הוא נסע בכביש 4 מכיוון צפון באיזור צומת פרדים, שם התקoon לפנות ימינה (מזרחה). הוא תיאר כך את נסיעתו: "אני במרחק של בערך 100 מ' [מצומת] - התחלתי לחתך נתיב ימינה, לפנות ימינה לכיוון כביש 70 צפונה. אני רואה משאית עוברת אותי מצד שמאל שלי. נסעה מאחוריו ועברה אותי, נסעה במאירות. אני עוד עם הפנים ימינה, עומד בערך 100 מ' לפני הרמזור אני מסתכל על המשאית ועל הרמזור. קשר בין זה לזה וחושך מה קורה... הרמזור אדום ואז מתייחל להאט מהירות שלי יותר. אני מסתכל על הרמזור ועל המשאית. כמעט הייתה במצב עצירה, עצרתי את המשאית שלי ואני מסתכל על מה שתרחש בצוותת. אז אני רואה את המשאית ממשיכה וחושך מה קורה פה? נהג המשאית ממשין ישר ואז קורה מה שקרה... ראייתי שהפרקית מסתחרר ימינה ושמאליה בזמן ההתנגשות... ונתקע במעקה." (עמוד 31, שורות 13-25).

הוא נשאל לגבי מצב הרמזור שנכנס לצומת: "ש. מה מצב הרמזור בזמן שנכנס [הנאשם] **לצומת?** ת. הרמזור היה אדום" (עמוד 31, שורות 29-28). העד תיאר שמצב הכביש היה טוב, יבש, עם ראות תקינה (שם, שורה 31).

העד גם אישר שלא ראה את הנאשם בולם (עמוד 32, שורות 4-5). הוא תיאר שהמשאית המשיכה לנסוע ישר גם אחרי התאונה (שם, שורות 7-6). הוא תיאר גם שהוא התקשר מיד למשטרת כאשר ראה את התאונה מתרכחת (שם, שורות 10-12) ואז תיאר שירד מהרכב שלו אחרי שהחנה אותו בפניה ימינה ותיאר "ירדתי קודם כל, היה שם משה או משהו, מראה קשה. אני התקשרתי למ"א אחרי שהגעתי. אני ראייתי אישת שכבת על הכביש. ראייתי בחור

מחזיק ילדה קטנה, תינוקת. עוד שני אנשים היו בתוך הרכב (עמוד 32, שורות 23-20). לדבריו, בזמן שימושו של הנאשם עברה באדום, הוא היה במרקח של 80-100 מטר מאחריו (עמוד 32-33, שורות 32 - 1). העד ציין שההערכתו, משאיתו של הנאשם הייתה משאית של כ-15 טון (שם). הוא העיד בנוסף שהנائب לא האט את המהירות ונסע ב מהירות של כ-80 קמ"ש, להערכתו (שם, שורות 10-7). הוא אישר שבעדותו במשטרה הוא אמר **"שנהג המשאית דוחר והוא אדום לכיוון ישר והוא המשיך באדום ובמהירות. אני לא רأיתי אור בלם של המשאית."** (עמוד 33, שורות 17-15). חקירתו הנגדית לא העלתה פגמים או סתיות בעדותו.

12. העדה **D"r אסתר שלמן** הינה סגנית מנהלת המעבדה לוטקסיקולוגיה ופרמקולוגיה קלינית בבית החולים תל-השומר ואחריותה לבדיקות משפטיות המתבצעות במעבדה וביעיר לדגימות המגיעות ממשטרת ישראל. במעבדה מבוצעות בדיקות אלכוהול וסמים ומעבדה מוסמכת ע"י הרשות הלאומית להסמכת מעבדות ועובדת לפי הקритריונים שנקבעו עפ"י הרשות. לעדה 6 שנים ותק במעבדה.

הוזג לה טופס ת/3 שהוא מילאה, לגבי העברת דגימה לבדיקת מעבדה מיום 3.8.16 לבדיקת הנבדק דיאב كامل (הנאים) עם בקשה לבדוק ריכוז האלכוהול ולנוחות סמים מסוימים. תוצאות ראשוניות לבדיקה פורטו במסמך ת/4, לפיהן לא נתגלה אלכוהול בدم. בבדיקה לסירkit סמים עליה חישד לננוחות סם/توزר חילוף חומרים של סם מסוג אופיאטים ובבדיקה האימות נתגלו: מורפין, קוודאין ומונואצטילמורפין (MAM).

ת/5 הינו דוח תוצאות מעבדה, שם נמצא אופיאטים, בנזודיאזפין, מונואצטילמורפין, ומורפין בהיקף של 50 µg/ml, וקוודאין בהיקף קטן מ- 10 µg/ml. העדה צינה שלא היה מספיק דם לבצע שתי בדיקות אימות ולכן בחרו שלא לבדוק לגבי סמי הרגעה שיכולה להיות תרופה, אלא לגבי האפשרות של ננוחות של סם אסור בלבד (עמוד 41, שורות 23-20).

העדה תיארה שקיבלה לבדיקה שתי מבחנות דם שהוצעו בבית המשפט (ת/3 א' ו-ת/3 ב') שמהן נערכו הבדיקות. היא תיארה שהפרשנות לגבי תוצאות הבדיקה הייתה שימוש בהרוין (עמוד 38 לפרטוקול, שורה 3-4, חווות דעת ת/5). כמו כן, הוגש התקן האנלטי לגבי הבדיקות ת/6 . ביחס למונואצטילמורפין, היא תיארה כי מדובר ב**"توزר פירוק של הרוין בגוף. במידה וنمצא מונואצטילמורפין בדם, כמו במקרה הספציפי זהה, הפרשנות היא שימוש בהרוין.פה לא צריך תוצאה כמותית, אנו רק נותנים תוצאה איקוית בלבד"** (עמוד 38, שורות 29-25).

13. בחקירתה הנגדית, **D"r שלמן** נקרה ביחס לשרשת הראיות ואופן הבדיקה לגבי אימות הסמים ותיארה באופן מפורט כיצד זה נעשה (עמוד 40). כמו כן, היא פירטה שנטקבלו תוצאות כמותיות לגבי מורפין וקוודאין, אך שלגביה תוצאות המונואצטילמורפין שהפרשנות לגבי הינה שימוש בהרוין, אין מייחסים לו לעולם מספר. היא תיארה כי במקרה של מורפין הפרשנות יכולה להיות שונה בהתאם לחיקוי למורפין, כך שלמשל אם הקודאין גבוה יותר מהמורפין, הפרשנות יוכלה להיות שימוש בתרופה המכילה קוודאין. כמו כן, היא צינה שאילולא היה מגלה MAM (מונואצטילמורפין), הייתה אפשרות של שימוש או בהרוין או במורפין או באופיאט (עמוד 42, שורות 11-3). כמו כן, היא הסבירה מדוע אין צורך בבדיקה כמותית של MAM, כיון שהזהוי הוא ודאי וכיון שמדובר בתוצר ספציפי של הרוין, שלא מייצר מולקולת אחרת (שם, שורות 21-18). למען הסדר, אזכיר שתתרתית, במסגרת החקירה החוזרת, הגשת מסמך ת/8 שהוא תעודה עובדת ציבור לגבי שמרות שרשרת הראיות במעבדה לביצוע פעולות טכניות במכשורים (החלטת בינויים בעמוד 44 בפרטוקול).

14. **D"r שלמן** העידה פעם נוספת בסוף במועד נוסף. היא הסבירה מה הם מסמכים ד'1 ו-ד'2 ב-ת/6, שהם בבדיקה עמוד 5

הסriqueה לגילוי סמים בדם של הנבדק (הנאשם). היא אישרה שלא היא ערכה את ד' 1 ושמדבר בבדיקה חצי כמותית. היא התבקשה להסביר מהי בדיקה זו והעידה כי "זה אומר שלא ניתן לחת תוצאה כמותית מדויקת, אך ניתן לחת הוראה שבריכוז שיש בדם הנבדק... הקיט מזהה גם קודאי וגם מופיין, אז התוצאה המתקבלת לסן הכל לשנייהם, ובגלל זה היא חצי כמותית שכן אנו לא יכולים להבדיל בין שתי המולקولات ובגלל זה צריכים לבצע בדיקה נוספת, שהיא בדיקת האימות". (עמ' 138, ש' 9-3). היא גם הסכימה שבדיקה במספקטרומטר יותר מדויקת והסבירה שבבדיקה האימות מבוצעת במספקטרומטר (עמ' 138, ש' 28-25) והיא הסבירה בהמשך שהבדיקה הראשונית מבוצעת על מנת לسان בין בדיקות שהן חייבות לבין שליליות (שם, ש' 31-30).

15. בהמשך היא אישרה שבבדיקה האימות נבדקו 3 מולקولات: מופיין, קודאי ו-MAM. היא אישרה שבבדיקה האוקטוקודון הייתה שלילית. הדברים משתקפים במסמכים ה' 1 ו-ה' 2 (עמ' 139, ש' 13-27). היא נשאלת אם ניתן להסתמך על תוצאה לא כמותית לנוכח סמים והשיבה בחויב. היא הוסיפה כי "יש זיהוי ודאי של החומר בדגימה ובגלל זה כתבנו שנטגלה MAM בדגימה והפרשנות הייתה שימוש בהרואין". (עמ' 148, ש' 16-13). היא הוסיפה עוד שבמקרה הספציפי "זיהינו בוודאות שמדובר ב-MAM, אמן בריכוז נמוך אבל יש זיהוי ודאי. צריך לציין גם שאורך החים של MAM הוא קצר... בסקרת הספרות שערכתי ובמחקרים מובקרים תוך שעתים מהשימוש יתכן ולא נגלה MAM בדגימות הדם". (שם, ש' 26-17). כאשר נשאלת אם תוצאה איקוטית בלבד אינה ברמת ואדות של מאה אחוז, היא השיבה ש מבחינה יש ודאות "יש זיהוי במאה אחוז" (עמ' 149, ש' 7-5). היא גם השיבה שאליו היו נלקחות בדיקות שתן, היה יותר קל לזהות את הסם, אם כי אמרה שהדבר תלוי בכמה זמן עבר מהשימוש לדיגום השtan בغال אורך החים הקצר של ה-MAM (עמ' 150, ש' 30-29), זאת, כיוון שהשתן מייצג את מה שהצטבר בשלהות, בין הנטייה הקודמת לנוכחות, בעוד שבדם החומר נעלם באופן שוטף (עמ' 151, ש' 2-1).

16. העד ג'האד ווהבי הוא בוחן במשטרת ישראל מתחנת חדרה שטיפל בתאונת נשוא הילר. הוגשו מטעמו מסמכים שונים, ביניהם ת/9, דו"ח פועלה לגבי אכילת איסור נהייה בשירות, שנערך בשעה 05:35 ביום 16.3.8.16, שם נרשם לגבי הנאשם שהוא טען שלא שתה ולא נטל תרופות ושהשתמש בסמים בעבר, לפני 3 שנים. בסעיף המאפיינים המצביעים על מצב של שכירות נרשם שלא היה ריח אלכוהול מפוי, אך לגבי התנהגותו סומן המאפיין של התנהגות רדומה: "הנוהג נראה בדאון, מנומן, לא מגיב טוב, נראה תחת השפעת סמים."

כמו כן, הוגש באמצעותו ת/11- דו"ח בוחן ו-ת/12 - צילומים שנערכו ו-ת/13 - תרשימים תאונת דרכים ו-ת/14 ו-ת/15 (יומן תיק וצלומים נוספים) ומסמכים נוספים ת/16 שהינו דו"ח פועלה בגין הגעתו לזרה. כמו כן, העד אישר שהוא חקר את הנאשם בכל ארבעת חקירותיו (ת/24 עד ת/27) שחלקן הוקלטו. בחקירהו הוא ציין שהעדות השלישית הייתה היחידה בה הודה הנאשם שהשתמש בסמים לפני התאונה וכי אמר שהוא מדובר בمعدה חד פעמית, וטען שהוא השתמש ביום לפני בسمים ושכנראה היה עייף ויכול להיות שהוא נרדם.

"ש. בבדיקה הראשונית של הדם נמצאו שרידים סמים, מה יש לנו להגיד על כך? יכול להיות שהשתמשה בשימושה בזמן האחרון בסמים?

ת. היה לי נגיעה בסמים ביום לפני התאונה. אני לא יודע מה סוג החומר, קוקאין. אני השתמשתי בעצמי. היה לי מעידה חד פעמית".

באותה הودעה אישר הנאשם שהוא עבר את הצומת באדום (שורה 45).

17. כמו כן, העיד החוקר אודות התקלה שהיתה בחדר החקירה שכתוצאה ממנה ההודעה לא הוקלטה בויריאו (עמוד 48 לפ"ז ש' 28-40). החוקר נשאל ביחס לטענת הנאשם שהוא לא שם יודה, הוא ישוחרר ממעצר לבתו, והшиб שלא היה ולא נברא, שלא הבטיח לו דבר ושאף פעם הוא לא מבטיח דבר כאמור וטען שגם במקרה הנוכחי לא הבטיח דבר, למעט קפה שקיבל הנאשם (עמוד 49, שורות 14-16). כמו כן, לגבי אפשרות שימושו אחר הבטיח לנายนם דבר מה, טען החוקר שהנאשם היה צמוד אליו כל הזמן ושאף אחד לא הבטיח לו דבר לפי מה שהוא שמע (עמ' 49, שורה 20). כמו כן, העד הזכיר שבחקירה הרבעית שנערכה לנายนם מספר ימים לפני חקירת החוקר בבית המשפט, לא הזכיר הנאשם את הבטחה הנטענת (שם, שורות 25-27).

18. בחקירה הנגדית הסכים החוקר שבעדות הראשונה שנגבתה ביום האירוע, הכחיש הנאשם את "הכל" ההאשמות לעומת החקירה השלישית, שם הודה ב"הכל". כאשר התבקש להסביר את שינוי הגרסאות, השיב החוקר כי **"אחרי החקירה הראשונה והשנייה הראינו לו את הסרטון של התאונת במחשב. הרأיתי לו ואז הוא החליט להודיע".** בהמשך החוקר הסכים שהסרטון הוצג לנายนם כבר בחקירה השנייה (עמוד 50, שורות 12-19).

19. בעניין התקלה יעיר כי מקרים תרבותיים נפוצים לא הופעלו האמצעים הנדרשים (מערכת הענבל) בחקירה השלישית ונעשה ניסיון לא מוצלח להפעיל אמצעים אחרים, אך לא מצאתי סיבה לפיקפק באמינות עדותם של הבוחן ונראה כי מדובר בתקלה כתוצאה מלחץ עבודה ופעולות החקירה הרבות שנדרשו (ראו עמוד 52, שורות 1-5) ואני דוחה את הגרסה שהועלתה על ידי הנאשם ששום מצלמה לא הופעלה בפועל בפועל (עמ' 55, שורות 13-18).

20. הוא נקרא להעיד פעם נוספת לגבי החקירה שערך לנายนם. הוא העיד לגבי הودעה שנגבתה מהתאונת ביום 25.12.16 והוא גלבוע (החקירה הרבעית). שם, בין היתר, נאמר :

ש: "מתי השתמשת בסמים לפני התאונת?

תו: לא השתמשתי בסם בכלל.

ש: האם מסרת בדיקות בשב"ס, בדיקות שתן לטובת גילוי סמים?

תו: לא מסרתי.

ש: אני הצגתי בפניך שתי בדיקות של שתן שמסרת לשב"ס ואתה חתמת על הטפסים. מה יש לך להגיד?

תו: לא זוכר.

20. הוא אישר בנוספ', שביחס לזכור שרשם ביום 25.12.16, כי הוא תיעד את עדות הנאשם במלמה שלו (ת/26א') (עמ' 49, ש' 7). העד אישר שבחקירה השלישית של הנאשם בפני הבוחנים, הנאשם הודה בשימוש בסמים וכי מתוך ארבעת החקירה, זו הייתה הפעם היחידה בה הודה בכך (עמ' 48 ש' 22, עמ' 50). העד גם ערך דוח פעולה ת/9, טופס "בاقיפת איסור נהיגה בשיכרות" מיום 16.3.8. שנערך בצומת בו אירעה התאונת, שם הוא רשם לגבי מאפיינים המצביעים על חשד לשיכורת כי לא היה ריח אלכוהול מופיע של הנאשם, אך בקשר להנהגות סימן שהנהגתו הייתה רדומה והוסיף בכתב ידו **"הנהג נראה בדאון מנומן לא מגיב טוב, נראה תחת השפעת סמים"** (סעיף 4).

הוא גם אישר שנלקח דם מהנאשם לפי אותו טופס (עמ' 56, ש' 5-8).

הוא אישר גם ש מבחנות הדם, שנלקחו מהנאשם ע"י איש מד"א שהיה רופא בשטח, היו אצלו עד שהעבירותו אותן לטל השומר למחירת וכי הוא רשם למי העביר אותן (עמ' 56 ש' 2, עמ' 149 ש' 29-25). הוא אישר גם שגביה מהשוטר עלי חלבוי את הودעת ת/28, במסגרתה אמר לו השוטר שהיה הראשון שפגש את הנאשם לאחר התאוננה ושהנאשם אמר ששתה למراتות שלא הריח אלכוהול ממנו והתנהגות שלו הייתה לא טبيعית ורדומה (עמ' 150 ש' 27-4).

21. בחקירהתו החזרת הוא אישר כדלהלן:

ש: "שאל אותך חבר ליعني הדם, אני אומר לך מי שהטעסך עם המבחןות היה חאטם אתה היום התיחסת לחברך בעדות כאילו אתה אולי הטעסך?"

ת: לא, אמרתי שהייתי במקום, נוכח שהקח דם. אמרתי שרשות הדם מי שהקח הוא מי שהעביר רשום.
ש: תסביר לנו, אתה היה מעורב בהעברת הדם?

ת: לא הייתי מעורב בהעברת הדם. אמרתי שהייתי נוכח."

(עמ' 151, ש' 7-2).

22. **העד רס"ל עלי חלבוי** הוא שוטר תנוועה שקיבל דיווח על התאוננה והגיע למקום 8 דקות לאחר הקריאה. הוא היה הראשון שהגיע ותייר שרבם מאנשי פרדים התקהלו במקום. הוא ראה תינוקת שוכבת על הכביש, מחוץ לרכב, ועוד אישה מבוגרת ליד. הרכב שנפגע עמד בצד מעקה הבטיחות הצפונית בצומת פרדים, לכיוון מערב. הוא תיאר שمد"א הגיעו למקום לאחר מספר דקות ומישחו ממד"א ניגש אליו ודיווח לו שיש גופה במקום, הרוג, והם המשיכו בטיפול בפצעאים. הוא דיווח בהתאם לנוהלים על הרוג והגיעו למקום קצינים נוספים ובודחן. העד ערך דוח פעולה ת/30 בו תיאר את הרכב המרצדס שנתקע במעקה ונפגע בעקבות ההתנגשות עם פגיעות קשות מצד השמאלי של הרכב ובגג. בדוח תואר שראה ילדה קטנה, כבת 3, ואישה כבת 30 שוכבות על הכביש ועוד שניגש הרכב היה לכוד בתוך הרכב צועק מכבים ועוד אישה לכודה ישיבה במושב האחורי, מאחוריה הניגר ולא הגיבה. הוא תיאר את הגעת הבוחנים למקום ומסירת האחריות אליהם לטיפול בזירה. כמו כן, הוא תיאר את המשאית שעמדה כחצי קילומטר לערך אחרי הצומת לכיוון צפון עם פגיעה בחזית ואיתור הנהג שהוא הנאשם, **"שנראה תחת השפעת אלכוהול לא מתפרקן כראוי".**

כמו כן, הוא נתן הودעה ת/28 מיום 16.8.10 בה תיאר שהיה ה niedית הראשונה שהגיעה למקום ותייר ש"אני רוצה לציין שהנהג נראה רdom, לא מגיב להלכה, אני שאלתי אותו שהגעתי למשאית שתית משאו, אמר לי: שתיי משקאות רוחניים, בשפה הערבית (אלכוהול משקאות חריפים) וכן רשמי בדו"ח הפעולה שהוא חשוד בשיכרות". בהודעה הוא תיאר שהוא פגש את נהג המשאית כמה דקות לאחר התאוננה והוא ידע מיד שמדובר במשאית שהיתה מעורבת בתאוננה. הוא תיאר שלא הריח מהנהג אלכוהול אך רשם את שרשם לאור התנהגותו שלא הייתה טبيعית והיתה רדומה. הוא גם תיאר שהרמזורים עבדו באופן רגיל כאשר הגיע לצומת ושהכביש היה יבש, עם ראות טובות והתאורה בצומת פעלה. כמו כן, הוא תיאר שקיבל דיווח על התאוננה ליד תחנת זכרון בקילומטר 75 ולפקח לו בדיקת 2 דקות עד שהגיע למקום.

23. בחקירהתו הנגדית לכשנשאל על מה שכتب בדו"ח הפעולה, הוא הוסיף שגם הייתה הפעם הראשונה שהוא

הגיע לתאונה קטלנית ויכול להיות שהתרגש והחסיר כמה דברים (עמוד 59 שורות 9-7). הוא גם אישר שעוצר את נהג המשאית (הנאשם) במקום (שם, שורות 16-15). כמו כן, הוא אישר שראה את כוחות מד"א במקום בערך 20 דקות אחרי שהגיע, אבל לא היה בטוח בזמן המדויק (שם, שורות 28-26). הוא גם תיאר שחשב תחילת שمدובר בתאונה פגע וברח, כיוון שהמשאית עצמה אחורי היכיר בכך צפון והוא רוחקה מהזירה (עמ' 60, שורות 3-4). הוא הודה בפה מלא שלא רשם בדו"ח הפעולה שהנאשם מסר לו ששתה ובגלל זה הוסיף פירוט בהודעה שmia לא הייתה ריח אלכוהול מפוי (עמ' 61, שורות 8-10). לטענותו, לא רשם את זה בדו"ח הפעולה כיוון שהיא מדובר בתאונה מאוד מורכבת והוא הרבה דברים שהיה עליו לעשות באותו זמן (שם, שורות 11-12).

.24 **העד חיים עוז** הוא בוחן תאונות דרכים מנוסה משנת 1995 ומשנת 2009 רכז הבוחנים. בתאריך התאונה הוא שימש כרכז הבוחנים בשלוחות גליל עכו והציג את עדותו כשמע על התאונה כי הוא גר בקרבת מקום. הוא ערך 31/32 זהה מזכר, לפיו אסף חומר מחברת נתיבי ישראל, דיסק שסומן ת/32. כמו כן, הוא אישר שעיל פי מזכר ת/3 ג' מיום 14.8.16 שהוגש ונערך על ידו הוא קיבל מבחנות הדם ביום 16.3.16 שנמסרו לו ע"י חאתם, רcz הבוחנים שאמר לו שהן של נהג המשאית (הנאשם). הוא נסע ישירות לבית החולים שבו למעבדה לטוקסיקולוגיה והעביר לד"ר שלמן במעבדת הטוקסיקולוגיה את המבחנות (ת/3). כמו כן, הוא הגיע את בדיקת הטכוגרפ (ת/33) שכאשר נרשם בפייענוח, ביחס לנתחים ראשוניים, שהמשאית הייתה במצבה נסיעה רצופה 13 דקות ללא עצירה כלל. המהירות עובר לתאונה עמדה על 90 קמ"ש ומהירות בזמן ההתנגשות הייתה 76 קמ"ש.

כמו כן, הוא הגיע את ת/34, חוות דעת מומחה לגבי פייענוח דיסקט הטכוגרפ, כאשר בפייענוח נרשם כי החל מהשעה 20:00 נרשמו תוצאות עד שהמשאית הגיעה למחרית רצופה של 90 קמ"ש, אז אירעה תאונה ל-75 קמ"ש ברטט תאוני וצנחת מחת המהירות לפחות. הרטט התאוני נראה גם במחט המנוחה עבודה ומחת המרחק, כאשר על גבי הדיסקט נמצא סימן הוצאה בשעה 01:37. טרם התאונה נרשמה נסיעה רצופה במשך 15 דקות ללא עצירה, כאשר התאונה אירעה בשעה 00:41. צוין שיש להב亞 בחשבן טולורנס מכשור של פלוס-מינוס 6 קמ"ש. באשר לאפשרות של בלימת המשאית כפי שתנטען ע"י הנאשם, השיב העד בחקירה נגדית שלא היה סימן לבילימה (עמ' 66, ש' 16-11).

.25 **העד רס"מ שי נטול** העיד לגבי ת/47 ו-ת/48 שם בדיקת גלגל הרכב הפרטי, ופניה לחברת הרמזורים.

.26 **העד צבי וייס** הוא עובד מד"א, חובש בכיר (עמ' 71, שורה 9) התיחס ל-ת/35 א', שהוא זכרן דברים על נטילת דגימת דם לבדיקת שיכרות, והמבחנות ת/3 א' ו-ת/3ב'. הוא היה חלק בצוותים שטיפלו בתאונה וחתם על ת/35 א' וביצע את הפעולות רשומות בדו"ח, דהיינו נטל דגימת דם מהנאשם בשעה 02:15 באזור הצומת; הטופס מולא ע"י השוטר חאתם (חרדאן). וייס תיאר שהוא התבקש ע"י ראש הבוחנים, השוטר חאתם, לקחת דם מהנהג של המשאית, שיבב בטור נידת משטרה באותו זמן, והוא עשה כן והעביר את המבחנות לידי חאתם לאחר מכן (עמ' 70, שורות 28-30). בחקירהו נגדית הוא אישר שנתן את המבחנות לאחר נטילת הדגימות לשוטר חאתם (עמ' 73, שורה 29). הוא גם אישר שבדרך כלל צוותי מד"א אינם נוטלים דגימות דם בשטח אך עשה כן כיוון שהtabkesh ע"י חאתם ואישר שטיפל בשני גברים נוספים שהיו בצומת ונפגעו, אך אישר שלא נטל דם מעמן דהוא אחר למעט הנאשם (עמ' 74, שורות 25-29). הוא גם הודה שלא זכור לו אם ביקש רשות ליטול את הדם, אך ذכר שאמר לנאשם שהוא הולך לזכור אותו עם מחת. כמו כן, הוא אישר שלא מילא את סעיף 3 לד"ח על נטילת הדם שעניינו בירור עם הנבדק ביחס להשפעה על בריאותו מנטילת דם.

מטעמו הוגש נ/1 שהוא הודיעו שניתנה ע"י העד במשטרה, לפיה אישר שטיפל בפצעים כאשר הגיע למקום התאונה.

הוא הסביר שנושא נטילת הדם לא מכוסה במסגרת הודיעתו, כיוון שהוא הפריד בין הפעולות שעשה לסיוע הפסיכים לבין נטילת הדם מהנהג (עמ' 75, שורות 7-10). הוא גם פירט שנטילת דם הינה פעולה רוטינית במסגרת ביצוע תפקידו (עמ' 74, שורה 17).

27. העד יוחאי שמעון בן לולו הוא בן 32, עובד כמשגיח כשרות ובליל התאונה חזר לאזרור מגוריו באזרור קריית אתא, כאשר הוא נסע מדרומ לצפון, יצא ממחלף זכרון בכביש 2 לכיוון בת שלמה והגיע לצומת פרדים ועמד בצומת, כאשר הרמזור היה אדום והוא נסע ממערב למזרח (עמ' 76, שורות 1-4). הוא היה בנתיב השמאלי לנסעה ישרה כאשר יש עוד נתיב שמאלה ממנו שפונה לכיוון חיפה. הוא היה הרכב הראשון ברמזור. הוא תיאר כי "תוך כדי אני עומד ברמזור אדום לא הייתה לי מוסיקה באותו, החלון השמאלי שלי היה פתוח כי אני מעשן. פתאום למולי, עד כמה שזכור לי.... ליד הצד שמאל שלי, שהולכת לפנות שמאלה, הייתה הונדה סיביק שהגיחה בבדיקה מולוי. אני בנתיב השמאלי להמשיך ישר והוא בא מולוי לפנות שמאלה. אני זכר תוך כדי שהסתכלתי לו על הג'נט של הגלגל... ואז מתחלף לי הרמזור לירוק. בזמןם כאלה גדולים אני אף פעם לא מתחילה גז לאחר יrok. אני מדרדר באותו שלבי. זה אומר, כמובן, שאני מתחילה בנסעה אך לא לווחץ על הדושה. נסעה איטית. לי היה יrok. את ההונדה כבר סיימת, הוצאה את הראש שלי בגלגל ומתחליל להתרכז בנסעה שלי. היה לי 3 נתיבים כמעט לעבור, אלה שבאים מפרדיס, היה לי בין הרמזור שלי של הירוק, יש לי עוד זמן לנסוע באיטיות, תוך כדי שאני נסע בירוק, אני רואה משאית באמצע הרמזור שחולפת על פני. אני ראייתי אותו ברמזור. מן הסתם הוא הגיע מצד ימין שלי. עכשו אני לא יודע למה תוך כדי עצרתי את אותו ויצא לי להסתכל על האור האדום של זה שפונה שמאלה לפרדיס. זה שפונה שמאלה לפרדיס עם ההונדה הרמזור שלו אדום". בהמשך הוא הבahir שההונדה כל הזמן עמד לצד שמאל שלו, וכך הוא הסתכל לו על הג'נט של הרכב וההונדה לא היה מולו בשום שלב (עמ' 76, שורות 31-10). לאחר מכן הוא המשיך והסביר: "היה רמזור יrok, התחלתי לנסוע באיטיות וראיתי את המשאית פתאום באמצע הצומת, תוך כדי שראיתי אותה, כמובן פרדים, ההונדה שהרמזור שלו אדום. אני חשבתי שאני זה שנסע קלטו שזה שאמור לפנות שמאלה לכיוון פרדים, ההונדה שהרמזור שלו אדום. היה לי בלבול עם עצמי. בגלל שראיתי את המשאית באמצע חשבתי שאני לא בסדר. אז עצרתי את אותו עצירה מוחלטת ומה ששמעתי זה בום אחד גדול. החלון שלי היה פתוח, לא הייתה לי מוסיקה באותו ולא דיברתי בטלפון. שמעתי בום אחד גדול.

ש: מה אתה רואה לאחר הבום?

ת: זהו. אני יכול רכב מסתובב פשוט בעוצמה.

ש: איפה רכב?

ת: זה היה מסוג מרצדס. ראייתי אותו גם אח"כ.

ש: מה אתה עונה בשלב זהה?

ת: אני זכר מרוב הלים, אותו שלי המשיך להידרדר קדימה ויכול להיות שהרגל שלי כבר נעצרה לי. פסקתי את עצמי, עצירה מוחלטת תוך כדי הרמזור באמצע. ישבתי והסתכלתי [ב]מראות שלא בא מישחו מאחור להויריד אותו. יצאתי מהאוטו וניגשתי לעזרה بما שאני יכול...ראייתי לפני, ממתק... גופה שם ליד המעבר ח齊יה..." (עמ' 77, שורות 1-16).

העד אישר שהוא זה שהתקשר למשטרה ואישר גם שלא ידע מאייה הגיע רכב המרצדים.

.28. בחקירה נגדית העד נשאל אם זכרונו היה טוב יותר ביום מתן העדות בבית המשפט בחודש ינואר או בחודש אוגוסט לפני כן, כאשר נתן הودעה במשטרת והשיב שזו התאונה היחידה שראה ביום חיו ושהפרטים זכורים לו היו היבט (עמ' 78, שורות 9-4). גם בחקירהו הנגדית היא אישר שראתה את המשאית לראשונה לכהה תחיל לנטוע באמצעות הצומת (עמ' 78, שורה 18 ושרה 31).

.29. העד חתם חרדיין הוא רץ בוחנים בחדרה, שערק את: ת/3 - העברת דגימה לבדיקת מעבדה (בדיקות הדם), ת/35 - דרישת למתן דגימת אויר נשוף ו-ת/42 - העברת גופה למקום לרפואה משפטית. הוא אישר לגבי ת/35 שהוא דרש מהנאשם בדיקת דם ומילא את הטופס והנאשם הסכים וחתם. הוא אישר גם שהוא הסביר לנאשם את כל ההסברים הנמצאים בטופס ומילא חלק מ-ת/35 א' (עמ' 79, שורות 24-28) ושזה שבקיש מצביע וייס שיקח את הבדיקה וושאיס העבר לו ישירות את המבחןות שהכילו את דמו של הנאשם והוא שمر עליhn עד שהעביר אותן עוד (עמ' 80, ש' 7-3). הוא אישר שומר על המבחןות לאחר שנלקחו, עד שהעביר אותן לד"ר שלמן.

.30. בחקירה הנגדית הוא נשאל אודות ת/35 וטען שהגיע לאזרור אחרי התאונה ולא זכר את השעה המדוייקת. הוא אישר שבכל תאונה קטלנית קיים נוהל ליטול דם מהנוג (עמ' 81, שורות 26-25). הוא גם עמד על כך שהסביר לנאשם שאין הוא חייב להסכים לנטילת דגימת הדם (עמ' 82, שורות 8-3). הוא גם אישר שלא נלקחה בדיקת דם מכל אדם אחר באזרור התאונה (עמ' 83, שורות 14-15). הוא הבהיר שקיים נוהל שמחיב אותו לשים את הדגימה במקරר או בצדנית (עמ' 84, שורות 3-2). הוא גם אישר שבבוקר מסר את הדגימה לחיים עוד (עמ' 85, שורות 17-19).

.31. העדה לינה שוקיר היא רמת"ד בוחנים בחיפה. היא קיבלה הودעה על אירוע התאונה והגיעה למקום. בין היתר, היא רשמה בדו"ח פעולה כי הנאשם "נראה ישנוו מואוד בקושי החזק את עצמו העיניים שלו נסגרו ונראה היה כי קשה לו להחזיק אותו פתוחות". (סעיף 4 ל-ת/44).

.32. פרק מועטע שיח הוא ראש תאונות דרכים בוחנים בעכו מחוז חוף, שבזמן התאונה היה ראש מדור תאונות דרכים מחלק בוחנים בחדרה. הוא מילא מזכיר מיום 13.12.16 - ת/63, לפיה ביצע השלמת חקירה לאחר הגשת כתוב אישום. הדו"ח עסוק בשיחת טלפון מד"ר מרינה טרטקובסקי ביחס לティיעוד בדיקות שתן לגילוי סמים שביצעה לחשוד לאחר מעצרו. ד"ר טרטקובסקי אישרה בפניו שהוא זכרת את הנאשם ואת המקרה, אך כיוון שמדובר בשאלות הקשורות לבדיקות רפואיות שנמצאות בתיק הרפואי של הנאשם, היא לא יכולה למסור דבר ביל' יותר על סודות מטעם הנאשם או לפि צו בית משפט. לעניין מייל שצורך להחות דעתה, היא צינה שמדובר בתכנתות פנימית בין גורמי השב"ס שלא אמרו להגיעה לגורםים חיצוניים.

.33. בחקירהו הנגדית הוגש נ/2, שהוא טופס "מידע אודות עציר המועבר ממשמרות המשטרה למשמרות שירות בתי הסוהר או בין יחידות המשטרה", שמילא העד. ביחס לסעיף 4, הוא אישר שערק ראיון לנאשם במסגרת שאלו אותו סדרת שאלות ומילא את התשובות כן/לא בהתאם (טופס איקסים בג'רגון המשטרתי). בין השאלות ישנה שאלת לגבי קבלת תחליף סם שהנאשם השיב שאינו מקבל (עמ' 95 לפרטוקול, שורות 9-12). הוא גם אישר שבשלב מוקדם יותר חקר את ד"ר טרטקובסקי (עמ' 96, שורות 6-5).

.34. העד נעים נבואני הוא חובני משטרתי המשרת כשוטר במג"ב. בליל התאונה הוא נסע ב-00:30 בלילה בכיביש 70 ממערב למזרחה, לכיוון כללי יוקנעם, כאשר ברכב היו אליו שני אחיו והוא נסע בנתיב השמאלי. הוא אישר

שבזמן שנכנס לצומת, האור לנטייב שלו היה ירוק, כאשר הוא היה במרחיק מהצומת כ-100 מ' לפני הצומת, אז הוא ראה את הדברים הבאים: "הבחןתי במשאית שבאה מכיוון דרום לכיוון צפון, לכיוון היישוב עופר, באמצעות הצומת פגעה ברכב, הגעתו לצומת, עצרתי את הרכב." (עמ' 97, שורות 15-17).

במהרש הוא תיקן את דבריו ואמר שהוא לא ראה מאייזה כיוון הרכב הפרטgi הגיע, אך ראה שהמשאית הייתה זו שפגעה ברכב ולא להיפך. הוא עצר את רכבו, העיר את היושבים האחרים ואמר להם לדוח למשטרת ולמד"א ורצ' לכיוון הרכב, כאשר זיהה מחוץ לרכב בחורה, בערך במרחיק של 5 מ' ממנו. הוא בדק לה דופק ומצא שבתחליה היה לה דופק. לאחר מכן רץ לכיוון הרכב, ראה 2 גברים שישבו מקדימה, הניגג לפניו, הסתכל מאחור וזיהה עוד אישה, מאחוריו נכנסה הניגג מעוכבה שם, ועוד תינוקת. בהמשך מישחו הגיע מהכפר והוציא את התינוקת ואמר שמצבה לא טוב. הוא חזר לאישה שכבה על הכביש, בדק לה שוב דופק ונכח שכבר לא היה והתחיל לבצע בה פעולות החיה עד שהגיע רופא. לשאלת הפרקליט, הוא אישר שבאותו זמן הייתה "ראות טוביה, מגז אוויר נאה, תאורת רחוב, פנסים בצומת" (עמ' 98-97, שורות 30-21).

.35. בחקירה נגדו הוא נחקר מדוע חלק ממה שהוא מסר בבית המשפט לא נמסר בעת גביית ההודעות בחודש אוגוסט, והשיבஆשען על שאלות והשיב בנוספ' שהוא עדין זכר היטב את האירוע (עמ' 99, שורות 1-3). הוא אישר שוב שלא ידע מאייזה כיוון הגיע הרכב הפרטgi (שם, שורות 26-24). יוער שהתרשם מהזיהוי שעד זה זכר היטב את האירוע ועדותיו הייתה מהימנה בעניין.

.36. העד רבין נבואני הוא אחיו של העד הקודם ומשרת בשב"ס ומסר סקיצה ת/69, שורתט על ידו ביום 8.8.16, תצלום של הצומת והמייקום של הרכבים השונים בעת התאונה. לפי דבריו של רבין, הרכב שלהם נסע בנטייב השמאלי של הצומת שהיה לכיוון ממערב למזרח (המייקום סומן בתצלום). הוא אישר את דברי אחיו שפורטו לעיל ודיווח למד"א אודות התאונה. הוא אישר שלא ראה את התרחשויות התאונה (עמ' 103, שורה 32, ועמ' 104, שורות 22-20). הוא גם אישר שבזמן התאונה לא ידע באיזה צומת הוא נמצא, כיוון שהוא ישן קודם לכן (שם, שורות 28-26). הוא גם אישר שלפני חקירתו, השוטר הציג לו את הסרטון (עמ' 105, שורה 9-12). בקשר לעד זה, אזכיר שעדותיו הייתה מהימנה, אך היא מוגבלת למען "צילום" תמונה מצב רגעית, כאשר הוא התחיל לקלוט את המתרחש סביבו לכשהרכב בו נסע נעצר בצומת כאשר התעורר באופן פתאומי משנה.

.37. העדה ד"ר מרינה טרטקובסקי היא רופאה משנת 1980 שעלה לישראל ב-1998 ומשנת 2001 עובדת כרופא בישראל. משנת 2010 היא עובדת בתחום הפסיכיאטריה ומזה שנתיים עובדת בשב"ס בתפקיד רופאה נרקבולוגית, שפטפלת בהתמכויות. יש לה הכשרה רפואיות מהטכניון מטעם משרד הבריאות. היא עובדת מזה שנתיים בשב"ס בתפקיד רופאה נרקבולוגית בבית מעצר קישון בכלא חרמון.

היא מילאה את ת/64, שהוא דוח גילוין טיפולים של שב"ס לגבי הנאשם. היא אישרה שמדובר בגילוין רפואי ממוחשב שהמידע בו מוקלד ע"י רופאים שונים, שימושיהם מצינים מול העורות מהם רושמים. ביום 4.8.16 היא רשמה "בן 65, נ+5, מתגורר עם משפחה, עובד. שולל מחלות כרוניות, לא מקבל תרופות, שולל עבר פסיכיאטרי ואובדן. מוסר על שימוש בסמים מגיל צעיר, התחיל שימוש בחשish מגיל 25, משתמש בהרואין, בקריסטול בהספנה, עבר טיפול גמילה (קטע מושחר), היה נקי כ-5 שנים. חזר לשימוש מסיבי באופיאטים וקריסטול, לדבריו משתמש כל שעה, לעיתים לוקח תחלIFI סם משוק שחור. שימוש האחרון במעצרו. מתлонן על כאבי

גוף, שלשול, חוסר תאבון, מצב רוח ירוד, נזודי שינה. הכרה מלאה, התמצאות תקינה, משתחף פעולה, אפקט מדוכדר. נזלת, דמעת, הזרקות שיער, אישונים מעט מורחבים, מגיבים לאור. ל"ד 77/77, דופק 67. מומלץ על טיפול סימפטומטי מתופעות גמילה מאופיאטים, שתי בדיקות שtan לנילוי סמים. "

היא תיארה שהנואם הגיע אליה, במהלך החקירה למעצר, לאחר הפניה ע"י עובד סוציאלי (עמ' 107-108, שורות 31-4). יוער שהסניגור התנגד לחקירה בעניין זה והן למסמך בכל הקשור לגילוי עברו הפלילי של הנואם. המדינה אישרה שאין היא מעוניינת לאסוף מידע על עבר פלילי, אלא פרטים שהנואם מסר אודות צריכת סמים בלבד. הרופאה אישרה שאכן הנואם סיפר לה את הפרטים שנרגשו על ידה (עמ' 109, שורות 20-16). היא גם אישרה שההתופעות הפיזיות שהנואם גילתה ביטאו מצב של "קריז", והוא אישרה שהמצב הפיזי האמור עולה בקנה אחד עם האמרה של הנואם שסמן לו ביצוע העבירה הוא נטול סמים. "כן, זה הסתדר בשימוש עם אופיאטים. הזמנתי שתי בדיקות שtan לגילוי סמים." (עמ' 110, שורות 9-8).

להלן הדברים שסיפורה על הפגישה עם הנואם:

"ש. מדוע בכלל הנואם הגיע אליו?"

ת. בדרך כלל מפנים לבדיקה עובדים סוציאליים אליו במהלך החקירה למסר כל אדם נפגש עם עובד סוציאלי שלוקח ממנו כל הפרטים הסוציאליים וגם פרטיים על בעיות רפואיות ותמיד שואלים על שימוש בסמים או אלכוהול. אח"כ עובד סוציאלי מסכם האם יש צורך בבדיקה שלו או אין ומפנה אליו. במקרה של דיاب היה לי הפניה מעו"ס וגם התיחסות של קריימינולוג של היחיד והוא הגיע לבדיקה.

ש. הוא מנייע אליו ב-4.8.16.4 שזה בעצם יום לאחר שנעצר, הוא נעצר ב- 3 בלילה והגיע אליו ב-4.

ת. פעמי ראונה הזמנתי אותו לפי הפניה של עו"ס אבל הוא היה בנסיעה באותו יום. בהמשך בחזרתו הביאו אותו לבדיקה כבר עם דיווח שהוא לא מרגיש טוב.

"ש. בפגישה את מראינתו?"

ת. כן.

"ש. איך פעולות שביצעת ביחס לנואם מרגע שמניע אליו?"

ת. הבדיקה הרפואית כוללת שאלות על התלונות של האדם מרגע שהוא הגיע, שאלות על העבר, הכל אנחנו שואלים, עבר בריאותי, עבר פסיכיאטרי גם פרטיים סוציאליים אני לוקחת כל האנמזה של העבר הקשורה לפרטים סוציאליים שלו ובריאותיים מה עבר שלו. אם אדם מדבר על שימוש בסמים או אלכוהול, פה אני מבקש[ת] תמיד לפרט אופן השימוש, תדיירות, ואם היו טיפול גמילה בעבר.

...

"ש. מה הוא אמר לך?"

ת. אני בתור רופאה אני כן שואלת כי אם מדובר במחלת כרונית חשוב לו המסגרת של הטיפול. כל השאלות שאנו שואלן כי אני צריכה לבדוק אותו וזה חלק מהביקורת, בשלב הבא אני צריכה לתת טיפול ואני צריכה לתכנן לא רק להקל על מצב היום.

בית המשפט

אני אומר לך לא לספר לי איפה הוא טופל.

ת. אני שאלתי על שימוש בסמים, אמר לי שהוא משתמש בסמים מגיל צעיר, בעבר היה לו טיפול גמילה בשנת 1999, סיים טיפול גמילה ושרם על ניקון 5 שנים. ואחרי 5 שנים חזר לשימוש. גם הוא סייר על שימוש מסיבי בסמים מסווג הרואין וקוקאין. שאלתי אותו עד כמה שימוש אינטנסיבי ונענה לו שהוא משתמש כל שעה.

ש. הוא התייחס ליום המעצר? يوم התקופה הוא התייחס.

ת. אחרי שאני בודקת אופן שימוש ואיינטנסיביות וכמות אני תמיד שואלת כל אדם האם עבריה קשורה לשימוש בסמים, האם היה תחת השפעת סמים בעת העבירה ומתי היה השימוש האחרון, אלו שאלות כליליות שאנו שואלים. התשובה הייתה שהוא משתמש אינטנסיבי וגם ביום שביצע את העב[ין]רה הוא השתמש בכל שעה. השימוש האחרון היה קרוב למועד.

ש. איזה בדיקות אתם עושים? בדיקה קלינית מה זה.

ת. בדיקה קלינית זו בדיקה של אדם, בדיקה גופנית לזהות סימני גמילה האם יש לאדם או אין, מצד אחד הוא מתлонן, ואלו תלונות ספציפיות לתופעות גמילה, גם גופני אני יכולה לזהות אותן תופעות גמילה. אנו מדברים על הבדיקה של הנאשם, זו התרומות שלי כרופא مما שאני רואה באדם ובבדיקה לחץ דם ודופק אנו עושים, בדיקת אישונים זהה ספציפי לשימוש באופיאטים. ובבדיקות שתן לגילוי סמים.

ש. כשאת בודקת בדיקה קלינית - מה האבחנה שלך?

ת. בבדיקה הקלינית ראייתי אצלו תופעות גמילה מאופיאטים. זו משפחה הגורמת לתופעות.

ש. תסבירו.

ת. הוא היה מזיע. היו רעדות קטנות כמו שדומה לצמרמות, היו דמעות, הייתה נזלת, האפקט שלו היה מאוד מדויך. אישונים היו רחבים עם תגובה לאור. לחץ דם אצלו היה כבר לעלייה. לפי שיעות שהוא הגע אחריו שימוש האחרון מה שהוא מסר - הוא היה קרוב לשיא הקרייז, אז כל התסמינים היו בולטים.

ש. זה מסתדר עם האמרה שלו שסמן לביצוע העבירה הוא לך סמים.

ת. כן, זה הסתדר עם שימוש באופיאטים. הזמן שתי בדיקות שתן לגילוי סמים, בד"כ אם התנאים מאפשרים לנו אנו עושים במקום בדיקה ראשונה." (עמ' 107-109 בפרוטוקול).

38. בהמשך היא הסבירה את הנהול לבדיקות שתן במסגרת השב"ס, כי הן נעשות בהמלצת רופא והן מבוצעות ע"י חובש, והסבירה בנוסף את פרטיו היהודי והמעקב הנעשים לגבי הבדיקות (עמ' 110, שורות 11-16). בהמשך היא הסבירה מדוע נערכה לנאים בדיקה חוזרת ביום 16.7.8.16, כיוון שבבדיקה הראשונה נמצאה תוצאה חיובית לאופיאטים בשתן וכן לתוצאות הרגעה BZD (כאשר צוין שייתכן והתוצאה לגבי-hBZDنبעה מתרופות שקיבל מעת השב"ס). תוצאות הבדיקה פורטו ב-ת/65, חיובי לגבי אופיאטים OPT) ו-BZD (עמ' 110, שורות 29-30).

39. בחקירה נגדית אישרה העדה כי הבדיקה אינה כמותית (עמ' 112, שורה 29). היא גם נשאלת שאלות רבות אודות אופן נתילת בדיקות השתן, ואולם לא מצאת שהתגללה פגם בתהילך (עמ' 114).

לשאלת אם כרופאה היא יכולה לדעת כמה זמן אופיאטים נשארים בשתן, היא השיבה כי עד 3 ימים אם השימוש מאד מסיבי ויש בעיה ביולוגית בפירוק, אז לפחות רואים גם לאחר מכן, אך ככל רואים כ-3 ימים (עמ' 114, שורות 23-22). היא גם אישרה שהנאשם אמר לה שהוא משתמש באופן מסיבי, מנה בכל שעה (שם, שורות 29-26), והוא אישרה שאין זה מצב נדיר אצל מכוריהם בהם הוא מטפלת במסגרת השב"ס (שם, שורות 29-32).

40. העד ד"ר יורי שפָּאָק עבד בעבר רופא נרקבולוג בבית סוהר שאטה. בתפקידו כנרקבולוג בשב"ס הוא מattaר אנשים המשמשים בסמים, המכורים להם, ומעניק להם טיפול בהתאם למצבם. הוא ערך את הבדיקה לנאשם הרשמה ב-ת/ת 64/10.11.16, לפיה הנאשם נבדק (חוות דעתו הינה המסמך האחראי ב-ת/64), שם הוא סיכם שהנאשם סיפר לו שבין הגילאים 31 - 45 הוא השתמש בהרואין או מורפין כל יום ושזה היה נקי 14 שנים, אך שבמהלך התברר שהוא ממשיך להשתמש בסמים באופן מזדמן ולאחר ניסיון גמילה ב-1995, שלאחריה היה נקי 5 שנים, הוא חזר לשימוש מסיבי באופיאטים וקריסטל בתדירות של שימוש כל שעה, כאשר השימוש האחרון היה במעטה. העד תיאר שהפגש היה במסגרת מפגש פרטני בחדר רופא, כאשר מטרת המפגש הייתה להעיר את הנאשם זיקוק לטיפול נרקבולוגי (עמ' 119, ש' 4-3). הוא אישר חוות דעתו היודעת שילוב בין נתוניים שנלקחו מהתיק הרפואי של הנאשם לבין דברים שנאמרו ע"י הנאשם באופן ישיר (שם, שורות 11-6). העד אמר שאכן עלתה סתירה בדבריו הנאשם בפניו, כאשר הנאשם טען שהוא נקי מסמים במשך 14 שנים ומצד שני, אמר שמדי פעם משתמש בסמים. בעקבות הסתירה הרופא בדק בתיק, ובין היתר את בדיקות הדם ובדיקות השתן והבדיקה הקלינית של ד"ר טרטקובסקי, וראה שמדובר באדם שאינו נקי מסמים, ואפילו לדבריו השתמש מדי פעם באופיאטים וייתכן במරיצים (שם, ש' 23-18). בהמלצתו הוא כתב, "**מחיש או לא מודע להतמכרותו. ממילץ על טיפול גמילה במסגרת מתאימה.**" הרופא אמר שהתלבט באשר לשאלת אם מדובר בהכחשה או חוסר מודעות (שם, ש' 24-26).

41. כפי שעה בחקירה הנגידית, העד הביא עימו לעדות את התוצאות המלאות של בדיקות השtan שנערכו לנאשם (ת/65 א', ב', ג'), שככלו בבדיקות האimoto. הבדיקות מ-8.8.16 הראו תוצאה חיובית בקשר לחומרים או.פי.טי. ו-ב.ז.די. ב-ת/65 ב', שמהות תוצאות אimoto לדגימה, מיום 4.8.16. נקבע כי נתגלה מורפין ובסיום נרשם שיש בכך כדי להצביע על שימוש בהרואין, או מורפין, או אופיים. בבדיקות אimoto לדגימה מיום 6.8.16 נתגלה מורפין ונרשם בסיקום שלא ניתן לקבוע מהו האופיאט הנזכר.

42. העד יוני אבשלום מילא את ת/31 שהינו תיעוד שרשות העברת קובץ יידאו - ניהול בקרה תנועה נתיבי ישראל. הוא אישר שהגיע אליו שוטר וצרב את הדיסק והוא נתן לשוטר את הדיסק (עמ' 124, ש' 1-2). העד אישר שלא נעשה שום שינוי או עריכה של הדיסק (שם, ש' 15). הוא גם אישר שאינו יכול לשנות משהו מתוך המערכת, כאשר הוא מעביר קבצים לתוכן דיסק וכי גם אף אחד לא בקש ממנו לשנות דבר (עמ' 125, ש' 13-10). מובהר שמדובר בצלומים מצלמה במעגל סגור שצילמו את אזור הצומת בשעות שסביב התאונה. הדיסקים עצם הוגשו כ-ת/32, על פי החלטה שניתנה בעמ' 127.

43. העד ענבר לויין היא מנהלת הבקраה בחברת או.פי.אי והוגש באמצעותה ת/62, שהינו הודעה על תקינות הרמזoor בעת תאונה מיום 4.8.16. במסמך היא אישרה ש"**בתאריך ובשעה הנקובים (3.8.16 בשעה 01:00) לא התקבלה או נרשמה תקלת בМОקד או.פי.אי בצומת הנ"ל. לגבי תקינות גלאים ושעון - נבדקים בכל טיפול אחזקה מדי חדש.**" היא אישרה את נכונות המסמן עדותה (עמ' 130, ש' 31). היא אישרה לגבי הנתונים שביחס אליהם נרשם "לא נבדק" כי הבקשה לגבי תקינות המתקנים בצומת הייתה ביחס לשעה ותאריך מסוים ושאין החברה

יכולת להoxicח שבאותה שעה הרמזורים היו תקינים, אלא אם המוקד של דרך צפון מודיעע מולם שקיימת תקללה. היא אישרה שפעם בchodש מבוצעת בדיקה של האחזקה ולמענה משמעות הטופס היא שלגביה תאריך מסויים ושעה מסויימת לא נפתחה תקללה במקודם **"אם לא מדוח על תקללה זה אומר שהרמזור פועל בצורה תקינה."** (עמ' 131, ש' 17-18).

44. **העד ד"ר איל געלי יוסף** הוא פסיכיאטר, שנוטן "יעוץ במתќן הקישון" פעמי שבשבועיים. הוא פגש את הנאשם בעת מעצרו. הוא גם מילא חלק מדו"ח ת/64 (במועד 16.8.16) שם הוא סיכם ביקור ע"יvr כר שבין היתר הוא ציין שב吃过 הנאם מסר שהוא השתמש בסמים והוא נקי כ-5 שנים, אך חזר לשימוש מסיבי באופיאטים וקריסטלים **"לדבריו משתמש כל שעה, לעתים לוקח תחלפי סם משוק שחור..."** בעדות הוא אישר שהנאם סיפר לו, בעת המפגש ביניהם, את קורותיו ועל השימוש בסמים ורשם עפ"י השיחה עימיו (עמ' 146, ש' 13-7).

45. **רס"ר אברהם כהן** הוא חובש בבית המעצר קישון שמילא את טופס ת/67 - "רשימת אסירים וממצאים" בבדיקה שתן לגילוי שימוש בסמים" ביום 6.8.16. הוא הסביר שביום הצעיר העצור שלגביו קיימים חסד לשימוש בסמים, מבקשת ד"ר טרטקובסקי לחתן שתי בדיקות שתן, ביום הצעיר העצור ובבדיקה נוספת לאחר 24 שעות. הוא אישר שהואלקח את הבדיקה השנייה בקשר לנאם (עמ' 138 לפוטו-קו). הוא אישר שימושות חתימת הנאם על טופס הבדיקה הינה על מנת לוודא את זהותו (עמ' 138, ש' 6-4). באשר לטענתה הנאם שלא נתן שתן לבדיקה, אמר החובש שאין הדבר נכון ואף אישר שהוא זכר את הנאשם באופן ספציפי ואת הבדיקה לפי הטעסים (עמ' 139, ש' 11-4).

46. **העד פאייז אסד** הוא חובש נוסף בבית המעצר קישון והוא העיד לגבי ת/66 - טופס "רשימת אסירים וממצאים" בבדיקה שתן לגילוי שימוש בסמים" מיום 4.8.16. הוא אישר שהנאם נתן בבדיקה שתן שנלקחה על ידו בתאריך זה ושנהנאם חתום אישור לבדיקה (עמ' 142 לפוטו-קו).

47. הוגשה בהסכמה ת/49 - עדותו של הנושא סעד נעים (שישב ליד הנהג ברכב שנפגע). מהודיעתו עולה כי הם חזרו מחתונה בנצרת, כאשר התינוקת ק.ג. ז"ל ישבה בסל קל באמצע הרכב מאחוריה, ומימינה ישבה אולגה ז"ל ומשמאליה ישבה אנגל'ליק ז"ל. העד לא זכר את פרטי התאונת, ורק מסר שהוא לא הבחן במשאית לפני הפגיעה בהם.

48. בנוסף הוגש הודיעות פטירה של המנוחות, ת/50, ת/51 ו-ת/52 - סיכום פטירה ודוח ניתוח ודוח מד"א - ת/59 ותיקים רפואיים של הנושא והנהג - ת/53 עד ת/56. הוגש ת/60 - תיק הרכב של המשאית, ממנו עולה כי מדובר ברכב חדש, ו-ת/61 היהו שלושת המנוחות ככלה שנהרגו בתאונת דרכים.

49. **עדות הנאשם** - הנאשם אישר שהוא נחקר 4 פעמים: 4.8.16, 3.8.16, 10.8.16 ו- 25.12.16 וטען שבעדותו הראשונה סיפר את האמת (עמ' 156, ש' 11-12). ביחס ל-ת/25 שנגבה ביום 16, שם הנאשם אמר את הדברים הבאים, בין היתר:

ש: "אם יכול להיות שערת באדם?
ת: עברתי באדם.

ש: למה מסרת בהתחלה שלא עברת באדם, עברת בירוק?

" אמרתי עד שראיתי את הסרטון, אז האמנתי שעברתי באדם. "

(שורות 44-47 ל-ת/25).

ובהמשך:

ש: "בבדיקה הראשונית של הדם נמצאו שרידי סמים מה יש לך להגיד על קר? יכול להיות שהשתמשת בזמן האחרון בסמים?

ת: היה לי נגעה בסמים יום לפני התאונה אני לא יודע מה סוג החומר קוקאין אני השתמשתי בעצמי היתה מעידה חד פעמית. "

(ש' 59-62).

ש:... למה נהגת אחרי שהשתמשת בסמים?

ת: לא הייתה לי ברירה.

ש: האם יש לך מה להוסיף על כל מה שנאמר?

ת: אני מצטער על מה שקרה אני מנסה ללמוד לך לכל החיים שלי ולא לחזור על זה. "(ת/25, ש' 73-76 להודעה).

.50. בחקירה הראשית הוא סיפר כי:

"בחקירה השלישית החוקר עצמו בשם ג'יהאד זרק את התקיק הצידה ואמר לי התקיק סגור עלייך ובוא נגמר עם זה, יש לנו בדיקת שתן, יש לנו מעבדה הכיכי טוביה בארץ שהגיעה אלינו, בוא תסגור את התקיק ותלך הביתה. הביאו לי קפה, שתיתי קפה, לא יודעת מה קרה שם, התנהלה שיחה ביןי לבני ואח"כ התחיל לכתוב ולצלם. עם זה, אני לא יודעת איך השתנו דברים שם. למה? כי הוא הכנס לירראש שאני עומד להשתחרר וכי לא רוצה להשתחרר? זה מה שקרה. " (עמ' 156, ש' 14-18).

ביחס ל-ת/26 חקירתו מיום 25.12.16, אמר הנאשם שהחוקר והבי אמר לו דבריהם אחרים שלא כתובים, בין היתר, כי הגיעו למשטרת תוצאות הימצאות סמים בדמותו וכי התקיק "תפור עליו". הנאשם טען כי " אמרתי לו אין דבר זהה. אני אדם שלא משתמש בסמים ולא מתקרב לסמים. אני הרבה זמן לא משתמש בסמים. " (עמ' 156, ש' 19-23). הנאשם הכחיש ש אמר דבר כלשהו לרופאה בקשר לסמים:

"ביני לבין הרופאה לא התנהל[ה] שום שיחה. הייתה שיחה קטנה של אולי חצי דקה שהיא שאלה אותי על מצבם הבריאותי, אמרתי בסדר. היא שאלת אם אני משתמש בסמים ואמרתי לה לא. אני סך הכל ביקשתי ממנה כדור שינה מהטרואמה של התאונה עצמה. שום שיחה לא התנהלה ביןי לד"ר מרין. " (עמ' 156, ש' 25-28).

בהמשך בחקירה הנגדית טען הנאשם שהתייעץ עם עו"ד בקשר לכל החקירה, למעט החקירה מיום 10.8.16, כיון שאמרו לו שאין צורך והכל "סגור" (עמ' 157, ש' 12-16). הנאשם גם טען שהחוקר והבי אמר לו שאם יודה הוא יוכל להשתחרר ולהחזיר לביתו (עמ' 157, ש' 19-20). הנאשם אישר שהוא עבר בציגות פרדים פעמיים רבים, يوم-יום "אולי

פעמיים ביום" (עמ' 157, ש' 32-31). הוא אישר שכאשר נסעים מדרום לצפון, מדובר בכביש ישר וניתן לראות את הרמזורים כמה מאות מטרים לפני הגעה לצומת (עמ' 158, ש' 11-8).

לכשנשאל:

ש: "הית מגדיר את עצמך נהג זהירות?

ת: לא יודע. אנשים קראו לי אתה אומן הנהגים. אני כמעט הכל טוב בנוהגים.

ש: מומחה ממש.

ת: כן.

ש: אז אתה מקפיד למלא אחריו חוקי התנועות?

ת: בדיק. אפילו עם 90 עבירות זה עבירות קלות."

(עמ' 158, ש' 20-15).

הוא נשאל לגבי הרמזור בעת כניסה לצומת והשיב:

ש. "בצומת פרדיס, כיוון נסעה ישר יש שני נתיבים.

ת. נכון.

ש. באיזה נתיב אתה נסעת.

ת. בנתיב שלי, הימני. במסלול שלי, מבין אלה שמשיכים ישר.

ש. אני מציג לך את ת/32 נומרטור 06:35 - הסרט שראית מספר פעמיים. אנחנו עושים 45:06, זה הרמזור שמשיך ישר. מה הצעד שלו.

ת. אדם.

ש. רואים משאית מגיעה. האם זו המשאית שלו.

ת. כן.

ש. מה הצעד הרמזור.

ת. יירוק. אתה לא רואה?"

(עמ' 159, ש' 15-5).

51. כאשר הוגג לו הסרט פעם נוספת עם חילופי צבע הרמזורים, הוא אמר "עזוב אותו מהסרט. הסרט לא מעוניין אותו אפשר לשחק עם הסרט זהה אין שוכרים". (עמ' 160, ש' 2).

ובהמשך :

ש. "האור האדום דולק מעל 20 שניות מרגע שהתחלף לאדום ועד שאתה חוצה את הצומת

באים ופוגע ברכב המרצדס בו נסעו המנוחות. מה אתה אומר?

ת. עם כל הכאב שאני חש גם כמו המשפחה שאיבדה את יקירה, אני אומר לך שנכנסתי לצומת בירוק, ואני חוזר על זה. לא חיפשתי להיכנס באנשים האלה. מכל ליבי אני מדבר, ואני לא ישן לילות. (הנאשם בוכה).

ש. אתה יכול לקחת אחריות על מה שעשית.

אני אומר לך שרואים אותך בסרט עובר באור אדום שדליך מעל 20 שניות. ת. אני חוזר על שלי ואני נכנסתי לצומת בירוק. מה שקרה באמצע הצומת, אני לא יודע. אנשים נכנסו. אני לא יודעת איך."

(עמ' 161, ש' 11-3).

52. הנאשם הודה שאין הוא מכיר את נהג המשאית שנסע מאחוריו ואמר שאין לו סכוסך איתו (עמ' 161, ש' 32-33). כשהוא התבקש להסביר מדוע אותו אדם יעד עדות שקר, אמר "תשמע, אני אגיד לך משהו, שנופלת הפרה, נופלים עליה הרבה סכינים. בן אדם סתם רוצה לזרוק מילימ" ולהביא את עצמו כאילו מביא משהו למשפט זהה, לך תדע מי זרק לו מילימ מהצד". (עמ' 162, ש' 4-6). הנאשם ذכר שלקחו ממנו דם אחרי התאונת (עמ' 162, ש' 32, עמ' 163, ש' 1). הוא גם טען שלא הסכים לניטול בדיקת הדם ממנו ולמעשה הבדיקה נלקחה בכוח (עמ' 163, ש' 8-2). בנוסף, הוא החיש שבחקירותו הראשונה הוא אמר שנתן את הבדיקה מרצונו (עמ' 163, ש' 23-27). לטענותו, נתנו לו כדורים שהוא במעטן הקישן ורק אחרי זה באו ולקחו ממנו דם (עמ' 164, ש' 26).(21-26).

53. באשר לשימוש בשמות הוא טען: "אני אומר שאני באותו יום, באותו זמן, הרבה זמן כבר שלא השתמשתי בשמות ולא התקרבתי לסטודנטים". (עמ' 165, ש' 5-6).

54. הוא נשאל לגבי פגישותיו עם הרופאים בעת מעצרו, והודאותו בפניהם שהוא משתמש בשמות קשים וטען שלא היו דברים מעולים:

ש. "ד"ר טרטקובסקי וגם רופאים אחרים מסרו שאתה הוידית בפניהם שאתה משתמש בשמות קשים וטען שבזים התאונת השתמשת גם בשמות, הרבה פעמים וסמור לפני התאונת.

ת. לא היה ולא נברא.

ש. לא אמרת להם את זה?

ת. לא היה ולא נברא."

(עמ' 165, ש' 26).(21-26).

הוא טען שד"ר טרטקובסקי שקרים ושאל ישב אליה אפילו חצי דקה (שם, ש' 29-31). הוא טען שהרופאים שיקרו כדי לתפור לו תיק (עמ' 157, ש' 5). לטענותו, הוא אינו משתמש בשמות והשתמש בשמות רק מלפני כ- 20 שנה (עמ' 167, ש' 9-6). הוא גם טען שבדיקות השטן זיופו והוא נתן בסך הכל בדיקה אחת בלבד (עמ' 168, ש' 10-14).

במהרש הוא חזר והכחיש נטילת סמים:

- ש. "ואתך לא לוקח סמים ולא כלום.
ת. שום דבר.
ש. וכל התוצאות שמראות שיש לך סמים בدم או בשתן, הכל מזויף.
ת. אנשים יכולים לזייף.
ש. הם זייפו? לא לקחת שום דבר?
ת. הם זייפו. "
(עמ' 168, ש' 24-19).

במהרש הוא העלת גרסה חדשה, לפיה:

ש. "איך אחרי שאמרת לנו שראית את כל הצומת מרחוק, אפשר לראות את הרמזורים, שדה הראייה פתוח (זהה גם על פי דוח הבדיקה) איך אתה עדיין אומר שעברת בירוק?
ת. כשאתה יורד ירידה, אתה רואה רמזור ירוק לפנייך ואתה ממשיר עם זה, איך שאתה מגיע המשאית אצלך היה מכסה שהשמשה יורד. זה הסטייר לי את הרמזור בהמשך. בגלל זה המשכתי. גם הטנדר שלהם נכנס לי מצד שמאל, זה לוקח לי את תשומת הלב. איך שהסתכלתי קדימה, חלאס, קרה מה שקרה."

(עמ' 169, ש' 10-5).

הוא המשיר וטען שלא היה מסומם ועיף אלא היה עירני (שם, ש' 19-22).

55. באשר לחקירה השלישית בה הודה לכואורה בשימוש בסמים, הוא טען שהוא שיקר וטען שהובטח לו שיילר הביתה (עמ' 170, ש' 5-1). יחד עם זאת, הוא הודה שאמר את הדברים באותה חקירה (שם, ש' 6-7).

56. בסיום החקירה הנגדית הוא סיכם את עמדתו: "עם כל הכאב שאיבדתי את הנשים האלה, עם הכל הלב, גם כאב לי כמו שכואב למשפחה עצמה אבל לא הייתי מסומם . אפילו לא חשבתי על סמים באותו זמן, וגם לפני לא לחתמי סמים. עברתי בירוק." (עמ' 174 ש' 3-5 לפרוטוקול).

57. פרופ' יoram פינקלשטיין, מומחה לנירולוגיה וטוקסיקולוגיה (חוות דעתו הוגשה כ-ג/3) העיד מטעם הנאשם. חוות דעתו עסקה במידת ההשפעה של החומרים שנמצאו בدمו של הנאשם ועל CISORI נהיגה ברכב והאם בשעת התאוננה הנאשם היה נתון להשפעה פסיכואקטיבית של חומרים אלה. המומחה סקר הן את עדויות ביחס למצבו של הנאשם והן את המטמכים הרפואיים והבדיקות המעבדתיות. הוא הזכיר שם ההרואין הינו סם אופיאודי חצי סינטטי שסונתז ממורפין. לדבריו ההרואין עצמו אינו פועל כמעט חומר מצוי תרופתי או קדם תרופה למורפין, הסם הפעיל. בהגיעו למוח הוא מתפרק למטריות הפעיל אמר.אי. 6 ולמטריות בלתי פועל אמר.אי. אמר.3. בהמשך הפירוק נוצר מורפין, הסם הפעיל. למורפין תוצאות השפעות גופניות ונפשיות. לדבריו זמן מחזית החיים של הרואין בדם הוא

קצר מאד, 5-2 דקות ועל כן הוא אינו מאותר בדם בדרך כלל. זמן מחצית החיים של תוצר הפיירוק אם.אי. אם 6 בدم קצר אף הוא, 25-6 דקות. זמן מחצית החיים של מופein בדם הוא 2-3 שעות והשפעתו נמשכת 4-6 שעות. משום לכך טען המומחה שבוחנים את מידת השפעתו של הרואין על גוף האדם יש לבדוק את ריכוז המופein בדם הנמצא בהתאם עם ריכוז המופein במוחו. ניתן שקיימים ידע רב בנוגע להשפעת מופein שכן מדובר בתראפה נפוצה ביותר.

58. המומחה טען שקיימת חשיבות מרובה למינון כיוון שהמיןון קובע את הרעליות: *Sola dosis facit venenum* (המיןון קובע את הרעליות). המומחה טען שאליה מרכזית בעניין היא מתי צריך הנאשם את הסם. צוין שהנאשם נלקחה דגימת דם יחידה כשעה וחצי לאחר התאונה ולכן ידוע מהו ריכוז התראפה בדם בנקודת הזמן יחידה ללא שום נקודת נוספת, כאשר קיומן של שתי נקודות ודאות הינו תנאי הכרחי לסתורות השיפוע - קצב הפיירוק בכל עיקומת ריכוז. צוין שלא נלקחה דגימת שתן שהיתה מסוימת בנסיבות הנתונים. צוין שריכוז ה-MAM שואתר בבדיקה האיכותית, לא נמדד כמותית, שכן כפי שציינה המומחית ד"ר שלמן, ערכו העיקרי של הממצא הוא בעצם מנתו - כהוכחה לכך שמקור המופein הוא לצורך התאון ולא לטיפול רפואי. טען שייתכן וידעת ריכוזו של ה-6 MAM - יכולה היה להסיע בחקר האמת וניסיון להעריך את זמן הנטילה המשוער ולדוחות או לאמת את גירושת הנאשם. צוין שבדין הבריטי נקבע ערך סף לריכוזו בדם של 6 MAM בשיעור של 5 נונגראם למיליליטר, שהוא סף נמוך אבל מחייבת מדידה כמותית. צוין שהרכיב הנמצא אצל הנאשם היה קצת יותר נמוך מהסף הכמותי של 1 נונגראם/מיליליטר ולכן המעבדה מסרה ממצאים איכותיים בלבד. טען שבפועל נמדד בדם של הנאשם ריכוז של 0.3 נונגראם/מיליליטר ונטען שריכוז זה מביא ריכוז זעום של 6 MAM בדם של הנאשם, שהוא נמוך משמעותית מהסף של 5 נונגראם/מיליליטר, שנקבע בבריטניה במסגרת מדיניות אפס סובלנות. לדעת המומחה "הרכיב הזעום של תוצר הפיירוק שנouter בדם יכול בהחלט להצביע על פער זמינים משמעותיים בין צריכת הסם לבין רגעי התאונה ונטילת הדם - פער זמינים שבמהלכו פגה ההשפעה".

59. המומחה התייחס בהמשך לנוכחות בי.ז.די בדם, שלא נמדדנו כמותית בהיעדר כמות מספקת של דם. המומחה טען שסביר מאד להניח שהנאשם נטלת תרופה מקבוצת ה-בי.ז.די יחד עם הheroain וייתכן שגם ריכוז התראפה בדם, ניתן היה להציג מידע זה עם מידע אודוט הנטילה של הheroain. המומחה טען כי "לנוכח חסרונה של פרטיים עובדיתיים כה רבים ומשמעותם שהנעלמים רבים מכדי להשיב על השאלה המרכזית בדבר ההשפעה ובדבר פער הזמינים בין צריכת הסם לבין התאונה: אין לנו מוקור עובדתי בלתי תלוי יכול לאשר או לסתור את הנאמר בהודעתו השלישית של הנאשם במשפטה מיום 16.8.2010, לפיו צרך סם בפער זמינים מהניגזה. לא ניתן להציג גירושה מקצועית מבוססת אשר מפריכה את דבריו, משום שלא ניתן לסתור או לאשר את דבריו על פי הנתונים המעבדתיים הקיימים. אותם הדברים אמרו גם בנוגע למועד נטילתת של התראפה החוקית". המומחה טען שימושה מהערכים/zionim של ריכוז ה-6 MAM ורכיב המופein כאחד כי מועד השימוש בסם היה מרוחק מדי ופער הזמינים גדול מדי. הוא הוסיף לכך שלא ידוע את מינון heroain שצרך הנאשם ומה מידת סבלותו להשפעת הסם. המומחה המשיך ותיאר שערך סף לריכוז מופein בדם בעת נהייה נקבע בחוק במדינות רבות כעריך הרתעתי הקרוב למספר הסף החוקי המעבדתי והنمוך הרבה מררכי השפעתו הפיזיולוגית של המופein, אך שבבריטניה נעשתהendiferenzia בין ערך הסף החוקי ההרטעתי שנקבע לריכוז של הדם של MAM 6 לבין ערך הסף החוקי שנקבע למופein על פי השפעתו התרופתית. תואר שערך זה עומד בבריטניה על 80 נונגראם לליטר שהוא גבוה בהרבה מריכוזו של הדם של הנאשם, שהוא 50 נונגראם לליטר.

60. ביחס לעדויות השוטרים בנוגע להתנהגותו של הנאשם מיד אחרי התאונה, טען שגם אינה מוסברת בהכרח

ע"י השפעת סם, אלא יכול להיות CAUSED בגין נפשי אחר, כגון: הלם מעצם התאונה.

61. מסקנת המומחה הייתה כי: "הנחת התביעה, לפיה היה הנאשם נתון להשפעתו הפרמקולוגית של הסם הרואין (ולמעשה של מורהין) בעת התאונה, מוטלת בספק. כך עליה מכלול הנתונים המתועדים. וביתר שאת, לנוכח היעדרם של נתונים מעבדתיים רלוונטיים. חסריםם של הנתונים שלא נבדקו פוגם ממשמעותית ביכולת לאמוד את מידת ההשפעה של הסם על הרגע בתאונה, ככל שהיתה לו השפעה. התנהגו של הנגן מיד לאחר התאונה יכולה היתה להיות מוסברת ע"י גורמים אחרים... הנתונים שהוצגו אינם מספיקים כדי לסתור את טענת ההגנה אוזות פער זמינים בין צריכת הסם לבין התאונה, פער זמינים שבמהלכו דעכה השפעת הזמן, המוגבלת בזמן. נתונים אלה אינם אפשריים לקבוע מעבר לכל ספק סביר שניגותו של הנאשם הייתה עדין נתונה בהשפעת סם בעת התאונה הנדונה".

62. בחקירהו הנגדית, המומחה טען שאורך פעולה הרואין קצר יותר מאשר פעולה המורהין ש"כלומר השפעתו (של הרואין) מצומצמת וארוך חיו קצורה. משמעותו של הרואין הוא שהוא עבר הרבה טוב את מחסום המוח ובסיומו של דבר הוא הופך למורהין החומר הפעיל... כשמורהין נלקח באופן ישיר לו הרבה זמן לעבר את המחסום והמוח, וכשמדובר בהרואין הפעולה היא הרבה יותר קצרה, דהיינו, פחות מ-4 עד 6 שעות והוא אינטנסיבית יותר..." (עמ' 178, ש' 29-28). הוא גם הסכים שנטילת אופיאטים, זמן קצר לפני תחילת נהיגה, תשפיע באופן משמעותי על רמת הנהיגה תוך זמן קצר (עמ' 179, ש' 14-12).

המומחה העיד כי:

ש. "רשמת בחוות דעתך בעמ' 5 פיסקה 2 שזמן מחצית החיים של תוצר פירוק 6-MAM הוא 6 דקות. נכון. נכון. נכון."

ת. כך כתבתי.

ש. זה התוצר שנמצא בבדיקה הדם.

ת. כן. התוצר הבלתי פעיל שנמצא בבדיקה הסם. כלומר הוא סמן ואינו חומר פעיל.

ש. כמה זמן, לפי חישוב שעשית כמה זמן אנו נמצא את ה 6-MAM אחראית נטילת הירואין, בבדיקה דם ?

ת. ד"ר שלマー ציינה בעדותה שהרמה הוא 0.3 mikrogams ליטר ואז אם רוצים לעשות חמיש פעמים פי חצי אז תעsha מכאן . התשובה שלי חישובית. יש לנו נתון 0.3 , אני עובד ברורס, 0.3 - 1.2 - 2.4 - 4.8 . זאת אומרת, אם אנו מדברים על חומר מוצא ורמתו - 4.8 , זה פחות מהסף שנקבע באנגליה סוף של אפס סובלנות ונוכחות של MAM בדם.

ש. שאלתי שאלה אחרת, לגבי חישוב כללי, נכון אורח מחצית החיים של MAM בדם. כמה זמן לפני נטילת סם מסווג הירואין , אם אדם נטל סם מסווג הירואין, כמה זמן לאחר מכן, אנו כבר לא נראה בדם סמים של 6-MAM.

ת. שוב, צריך לתקן ראשית את הירואין של חומר המוצא, זמן מחצית החיים שלו זה 2-5 דקות, כבסיס את ה 25-6 נכפיל כל אחד מהם ב 5 . כלומר נגיע ל 125-130 דקות. בנוסף על אותן 5-2 דקות שאמרנו.

ש. **כלומר בערך 35 עד 130 פלוס מינוס.**

ת. זה סדר הגודל. "

(עמ' 180, ש' 13-31).

63. המומחה המשיך לעמדות על עמדתו שבhaiuder נתן נוסף לא ניתן לבנות עקומה שעלה פיה ניתן לדעת מתי צרך הנאשם את הסם, כיוון שיש נקודה בודדת של בדיקה ולא ידועה הנסיבות שנצרכה (עמ' 182, ש' 2-6). המומחה הסכים שהשאלה היא אינה אם הנאשם נטל סמים, אלא מתי (עמ' 183, ש' 5-6).

64. המומחה אישר שעפ"י ידיעתו הוא לא ידע אם נלקחה דגימת שתן מה הנאשם או אם לאו (עמ' 183, ש' 28-29). המומחה הודה שלא נחשף לחומר רפואי שנערך ע"י הרופאים, אייל נעלן יוסף, אורן שפק או ד"ר טרטקובסקי וכן את שני החובשים שטיפלו בנתגלו. כמו כן, הוא הודה שלא היה מודע לקיום בדיקות שתן שנערכו לנתגלו (עמ' 189, ש' 29-26). הוצג בפניו ת/64 - דז"ח גלilioן הטיפולים של הנאשם בשב"ס והוא הודה שלא ראה אותו קודם, אך גם לגבי ת/65 א', ב', ג' ו-ת/66 ו-ת/67 הקשרים לנטיילת בדיקות שתן (עמ' 190, ש' 27-19). המומחה נשאל אם עדויות של מומחים רפואיים וביצוע בדיקות שתן היו יכולות להתריר את הספק באשר לכך שהנתגלו נטל סמים זמן קצר לפני התאונה:

"ש. ....**תסכים איתני שככל שיקבע שעדיות הרופאים מהימנות על ידי בית המשפט ודבריהם אמת לאמת** (הנתגלו הכחיש שהוא דברו אitem על הנושא הזה), **הוא מסר שהוא ישב כמה דקות, נתנו לו כדור והוא הלך**. ככל שהדברים הללו יקבעו כמהימנים בבית המשפט לשם אמת לאמת **תסכים איתני שיש בכך, באופן עצמאי, אני מדבר רק על הבדיקות הרפואיות, שיש בכך כדי לקבוע שהנתגלו נטל סמים זמן קצר לפני התאונה.**"

ת. **לפי מה ששמעו הרופאים מפי הנתגלו, זה יתר על הספקות.**

(עמ' 191, ש' 24-9).

במה שר עין המומחה על הדוק בבדיקות השתן וטען שהן פחותו משמעותית כיוון שהן אינן כמותיות, אלא איזוטיות (שם, ש' 30).

בחקירה המשך הוא נשאל:

"ש. **מצאנו שרידי MAM בערך שלוש שעות לאחר הנטילה. זה מסתדר לך עם נטילת סמים בשעה 23:30 לערך?**

ת. 23:15 או 23:30, כן.

ש. **זה היה מסתדר לך עם נטילת סם 14, 20 שעות קודם לכן?**

ת. באופן עקרוני לא. אנו מדברים על סבירויות."

(עמ' 201, ש' 15-11)

במה שמדובר בקשר ל-ב.ז.ד. את הדברים הבאים:

"**מדובר בקבוצת תרופות הרגעה.** זה המכנה המשותף שלן, שהוاليום היא התרופה הנפוצה והבולטת שלן ואם אדם נוטל אותה לבדה זה לצורך הרגעה. מעבר לכך יש לה שימושים רפואיים בידי מרדיימים או רפואיים אחרים. כאשר אנשים נוטלים בקביעות סמים, הם נוטלים משהו מהקבוצה הב.ז.ד. אם זה נמצא ביחיד עם עדות לנטיית הירואין, סביר להניח זהה ניתן יחד מטור כוונה לשפר ולהאריך את פעולת הירואין. מה שאמרתי זה מטור ידע מקובל. ברור שהוא נטל ב.ז.ד."

(עמ' 203, ש' 20-25).

עמדת המאשימה בסיכוןיה:

65. המאשימה סקרה את עדויות התביעה והסתמוכה, בין היתר, על התיעוד המלא של מצלמות הבדיקה המותקנות בצומת פרדיס, עדויות של העדים המומחים, ועל עדויות העדים היישרים, הן למצב הצומת והן לעניין הימצאות הסמים בגוףו של הנאשם. טוען שמסכת הריאות הכלולת מביאה בהכרח למסקנה בלעדית שהנائم ביצע את העבירות המוחסנות לו בכתב האישום מעל לכל ספק סביר. בין היתר, טענה המדינה שיש לקבל את שרשת הריאות בנוגע להעברת המבחן הדם כתקינה ובונוסף לייחס משקל הולם לתעודת עובד הציבור שהוגשה בנוגע לפעולות שנעשו במעבדה ביחס לבדיקה הדם.

66. המאשימה בישה שלא לחת שם אמון בעדות הנאשם שטען שלא נגע בסמים ושביר בירוק ושהסרתו זיף. טוען שעמדתו חסרת כל בסיס בנסיבות, הזיהה וחסרת כל הגיון. טוען שהנائم אינו נהג רגיל אלא נהג משאית שדורשת פעולה מורכב כדי לנוהג בה וגם לעצור אותה. אזכור שמדובר ברכב השוקל 15 טון. טוען שהנائم אישר בבית המשפט שהוא לא היה עירני. טוען שהראיות משתלבות לתוכה תמונה מפלילה של הנאשם כאשר הנintel עובר עליו, שיציע הסבר חרופי ויספק הסבר תמים שישמש את הבסיס מתחת לטענה המפלילה נגדו. טוען שהנائم קידם אף תרחישים דמיוניים וكونספרטיביים שלא היה להם שום אחיזה בנסיבות.

67. באשר למומחה ההגנה טוען שהחוק בישראל קבע שנוצרת חזקה ביחס לאדם שנמצאים בגופו סמים לפיה הוא נהג תחת השפעת סמים ועל הנאשם מוטל נטל כבד להוכיח שלא הושפע. טוען שחוות דעתו של המומחה לא הנicha בסיס להנחה כאמור. טוען שלב ליבת של חוות הדעת, לפיה הנתונים אינם מספיקים כדי לסתור את טענת ההגנה אודות פער זמינים בין צריכת הסם לבין התאונה שבמהלכה דעכה השפעת הסם, לא בוססה. טוען בין היתר, שהמומחה לא ידע שקיימות בדיקות שתן לגבי הנאשם וטען שהמומחה הודה שבדיקות כאמור היו מסויימות לפחות לקביעת השימוש בסמים. טוען שהמצגים שהוצעו ע"י המומחה ביחס למצב המשפט בבריטניה אינם רלוונטיים לעניין שבנדון. טוען עוד שהמומחה עמד על כ-80 נוגרים למייליטר כערך סף, לעומת זאת 50 נוגרים למייליטר שנמצאו בدمו של הנאשם אינם רלוונטיים. טוען שהמומחה מתעם התאונה הייתה ממילא גבואה הרבה יותר וזאת עוד טרם נלקחה בחשבון ה-בנזואודורפינים. טוען שהמומחה מטעם ההגנה הודה שזמן התאונה רמת הסמים בدمו של הנאשם הייתה צריכה להיות כ-75 נוגרים למייליטר וטען שמדובר בחישוב מקל ביותר שניתן לעשות לטובת הנאשם. כמו כן, טוען שהמומחה הסכים שגם במידינות בהן קיימת סובלנות לשימוש בסמים, אין כל סובלנות לנוהga לאחר נטילת סמים. בסופו של עניין טוען שהדין במידינות אחרות אינם רלוונטי וטענה מעין זו מעולם לא התקבלה בערכאה שיפוטית ישראלית. המדינה בישה שיקבע שהנائم צריך הירואין בסמוך לנוהga, והיא תחת השפעתו. טוען שיש לקבוע שמי

שנוגה תחת השפעת הרואין מהוovo סיכוןadir למשתמשים בדרכיהם וביתר שאת כאשר הם נוהגים במשאית במשקל 15 טון.

68. נטען שההתאונת, מותן של המנוחות ונזקי הגוף והרכוש שנגרמו בשל מעשיו של הנאשם, התרטטו בכר שנהג שבגופו סם מסוכן מסווג הרואין, נהג את הרכב כאשר הוא תחת השפעת הרואין, כשהוא עייף, לא עצר את רכבו חרבך וזכה את הצומת באור אדום בכיוון נסיעתו, לאחר שחלפו כ-21 דקות מרגע שהאור הפך לאדום, ונוהג ברכב ללא תשומת לב לנעשה בדרך לכיוון נסיעתו. נטען שהמושג נהיגה בשירות, כאמור בסעיף 62 (3) לפיקודת התעבורה, כולל איסור מוחלט על שימוש בסמנים מסווגים בכל כמות שהיא ומקרים חזקה נגד הנהג שהוא נתן תחת השפעת הסמים ומהוovo משוכחה גבוהה, כמעט בלתי ניתנת לסתירה. נטען שהנאשם לא הביא ראיות שיוכלו לשכנע ولو במידה שחזקה נסתרה. נטען שבמקרה דנן לא רק שהו בגופו של הנאשם סמים, אלא גם שניגתו הושפעה מהם. נטען שבמקרה דנן עלולים חיזוקים ממשיים לכך שהנאשם נהג תחת השפעת הסמים - עדות המומחה מטעמו שהסכים עם ההנחה הבסיסית שיש לראות אדם שנוטל סמים זמן קצר לפני שעולה על ההגה כדי שנוגה תחת השפעת הסם, אופן נהיגתו הפרועה של הנאשם ומצבו הפיזי וחוסר העירנות של הנאשם מיד לאחר התאונת. בנוסף יש להתחשב באימורו של לאנשי הרפואה והבדיקות הפסיכולוגיות שנעשו לו.

69. באשר לעבירות הריגת נהג בנהיגת בוגריה בנהיגת בוגריה במצב של שכירות מרכיבים הבאים: נהיגת כלי רכב כאשר הנוגה תחת השפעת סמים בצורה ובתנאים שיש בהם כדי לס肯 אחרים וגרימת מוות של אחר כתוצאה מכך. נטען שהיסודות הנפשי הדורש הינו מודעות בפועל לשני המרכיבים הראשונים של היסוד העובדתי, כאשר כלפי ריבב התוצאה צריכה להתקיים גם פיזיות. נטען שבUberight הריגת די במידעות ממשית לפגיעה בגופו של אדם ואין נדרש מודעות לאפשרות ממשית של תוצאה קטלנית. לעניין היסוד העובדתי נטען שעל המשימה להוכיח כי הנאשם נהג ברכבו בחוסר זיהירות תוך סטייה חמורה ברמת זיהירות סבירה. נטען שלגביו הנאשם קיים היסוד העובדתי ונטען שהוכחת קיומו של הקשר הסיבתי פשוטה וכי נקבע בפסקה כי לצורך לקיומו של קשר עובדתי סיבתי, על הتبיעה להוכיח כי התנהגותו של הנאשם סיבה בלבד בנסיבות מוות הקורבן. נטען שבמקרה דין לא יכולה להיות מחלוקת כי מותן של המנוחות נגרם בשל התאונת וכי קיים קשר סיבתי בלבד ינותק ממשית של הנאשם למוות.

70. באשר ליסודות הנפשי של פיזיות הדורש, נטען שהוא יכול להתרטט באדיות או קלות דעת, אך מחייבות קיום מודעות לאפשרות גרימת תוצאה קטלנית. נטען שהמנוחה פיזיות מתחולק ל-2: אדיות וקלות דעת. כאשר כל אחד מהלכי הנפש מבסס את המצב הנפשי. שניהם מבטאים מצב של מודעות, אך נבדלים זה מזה באשר ליחסו של העברין כלפי התוצאה. נטען שעל בית המשפט להשתכנע כי הנאשם היה מודע בפועל ביצירת הסיכון שגרם למותו של הקורבן. נטען שנקבע שמי שנוגה בכביש רכב כשהוא תחת השפעת אלכוהול וגורם למותו של אדם מוחזק כדי שהוא מודע לסטיקונים הכרוכים בנהיגתו וכפועל יוצא מכח לאפשרות ממשית שיגרום לפגיעה בחיים, תוך שהוא מגלה פיזיות. בעבירות הריגת נהג נטען שה מבחן שיש לנתקו במקרה דין הינו מבחן סובייקטיבי של הלך הנפש שהתקיים אצל הנאשם. נטען שהפיזיות במעשיו של הנאשם, שנוגה בצורה מופקרת ופרועה, עולה עד כדי שווין נפש לריגמת מוותן של המנוחות ובנפרד שగיימת התאונת כאשר הנאשם נהוג כשהוא תחת השפעת הרואין צריכה להוביל למסקנה שהוא נהג בשווין נפש בכל הנוגע לתוצאה קטלנית. נטען שההינתן מצבו של הנאשם, השאלה לא הייתה אם תறחש תאונה קטלנית אלא מתי. נטען שיש לראות את הנאשם כדי שנוטל על עצמו ביודען סיכון של אפשרות ממשית לפגעה בחיים של אחר תוך גילוי אדיות כלפי התוצאה. נטען ששילוב שני הגורמים מוביל למסקנה שהנאשם נהג בשווין נפש מוגבר ושיש להרשיעו בהריגת שלושת המנוחות על יסוד נפשי של אדיות.

.71. באשר לחזיות צומת באור אדום, נטען שיש לקבוע לאור הראיות שהנאשם ביצע עבירה זו וכן גם לגבי עבירה של גריםת חבלה חמורה. המדינה בקשה להרשיע את הנאשם בכל העבירות שנכללו בכתב האישום.

עמדה הנאשם בסיכוןיו:

.72. בא כוח הנאשם פתח את סיכוןיו בכר שביקש מבית המשפט להתייחס לאישומים המוכיחים לנאשם כ證明ים, חרף תוכנות האירוע בו הוא היה מעורב. נטען כי אין "ללאת אחר להיות המאשימה להרשיית את הנאשם בכל מחיר". נטען שבית המשפט גילה כבר יד רכה כאשר אפשר את תיקון כתוב האישום מספר פעמים במהלך ההליך ואפשר הגשת מסמכים נוספים שלא היו בחומרה החקירה. נטען שיש לדקדק עם המאשימה ואין ליתן לתוכנות האירוע להשביע על עצם ההכרעה. נטען שהנאשם כפר באישומים ובעונות שייחסו לו בכתב האישום, כאשר כפירות מהותית ועיקרית ומעבירה אל שכם המאשימה את נטל ההחלטה. נטען שהמאשימה אינה יכולה לעשות קיזורי דרך וועליה להוכיח כל אישום באופן פרטני, הן באשר ליסוד העובדתי והן באשר ליסוד המשפט. נטען שעקב מחדלים רבים בידי המאשימה ו/או המשטרה, נכלה המדינה כישלון במשימה זו. הסניגור הבהיר כי "הנאשם מתנגד בתכליות הניגוד לשגונות" המאשימה בסיכוןיה כאילו הוא צריך בזמן או להביא ראיות להוכחת חפותו. הנאשם טען שהמאשימה לא הרימה את נטל ההחלטה ולא הוכיחה את עובדות כתוב האישום מעלה לכל ספק סביר: נטען שלא הוכחה ביצוע עבירת ההריגה על יסודותיה, לרבות היסוד הנפשי ועל כן יש לזכותו ולו מחמת הספק. לחילופין, נטען שלכל היתר ניתן להאשים את הנאשם בביצוע העבירה בגיןmot מות בירושנות.

.73. הסניגור סקר את מהלך ההליכים, החל מהagation כתוב האישום ופירוט, בין היתר, שכותב האישום תוקן במקרים שונים לא פחות משלוש פעמים באופן שצורפו עדי תביעה. הסניגור טען שתיקון כתוב האישום נעשה לצורך פגמים שנפלו במהלך חקירת התקיק וכי, הילכה למעשה, נעשה מכך שיפורים, דבר שהביא לפגיעה ממשית בזכותו של הנאשם.

.74. נטען שמדובר בנאשם בן 63, אב למשפחה, שעבד כנהג משאית מזה תקופה ארוכה וממושכת וניהל חיים נורמטיביים, שנקלע לסייעת מרצונו. נטען שהרשעתו תגרום לו ולבני משפחתו נזקים חמורים.

.75. הסניגור ניתח את פרשת התביעה. ביחס לעד רשטיינק, נטען שהעד לא העיד בתור מומחה ולא הוגש מטעמו חוות דעת. נטען שתשובותיו של העד נשענו על הסרטון. נטען שהעד לא שלל בחקירתו הנגדית אפשרות של אדום משותף לשני הרכבים שהיו מעורבים בתאונת (יודע שהעד לא שלל או רודם משותף אך שלל או יroke משותף לשני הרכבים; עמ' 24, ש' 23-18 לפרוטוקול).

.76. ביחס לעד פוליאק, נטען שטכני אחר, שלא היה עד, חתום על מסמך ת/2 (עמ' 28, ש' 11-4 לפרוטוקול - סומן בשגגה באותו מקום בפרוטוקול ת/1) (בمعنى זה יודע שהעד שחתם הטכני שהיה אליו יום לאחר האירוע) (שם). הוא גם הסביר שהטוטפס אף פעם לא נחתם על ידו, אלא מגיע לטיפולו לאחר מכן והוא אחראי לאישור תקינות הצומת (שם). מתוך חקירתו הראשית עלה ש-ת/2 הוא פנקס קרטייס האחזקה שモוחזק בחברה באחריות העד והוא העד המתאים להעיד עליו.

.77. ביחס לעדה לוין נטען שלא היה ברשותה מסמך טיפול עבור חודש אוגוסט 2016 ונטען שהוא נתנה

תשובות בלתי מדויקות. עיון ב-ת/62 מעלה כי לא נפתחה תקלה במקור באותו זמן והעדה סיפרה שם לא מדוברת תקלה, זה אומר שהרמזו פועל בצורה תקינה. מתברר שמדובר בمعنى דיווח שלילי, דהיינו שם לא נפתחה תלונה, לא אירעה תקלה (עמ' 131, ש' 16-17 לפרטוקול) (רשום בטופס: בתאריך ושעה נקבעים לא התקבלה או נרשמה תקלה במקור ... בצדמת הנ"ל) הטופס התיחס לתאריך 3.8.2016 בשעה 01:00.

78. ביחס לעדות של הנהג חליבי נטען שעדותו הייתה מודרכת ובלתי מספקת ובבלתי מפורטת ונטען שהוא למעשה ראה היטב את התרחשויות התאונה. אין מקבל טענות אלה ועיקר עדותו פורטה לעיל והותירה רושם מהימן.

79. ביחס לעדים בן לוין ונעים נבואני נטען שלא ראו את התרחשויות התאונה ונטען עוד שינוי אפשרות על בסיס עדותו של נבואני טיפול כשל הביא למותו של המנוחות. יוער כי לא מצאתי עיל ראייה לביסוס טענה זו.

80. ביחס לעדותו של רבנן נבואני נטען שהוא ישן בעת התאונה ולא ראה דבר (יוער כי לא נטען אחרת על ידי המדינה).

81. ביחס לעד ווהבי נטען כי תיאר פגמים רבים שנפלו בתקלה בטייעוד חקירת הנאשם ב-16.8.10 וכי התברר מהחקירה שהוא אינו יודע כלל להפעיל את מערכת העובל. נטען עוד שהוא מסוגל לזכור מתי הוצג לנאים לראשונה הרטון, שלפי הטענה אחרי הצפיה בו, הוא הוודה. הועלו טענות בקשר לעריכת דו"ח הבוחן ת/11, ונטען שלא הסביר את משמעותה הסירוב לחתם בדיקת דם. נטען שבבדיקות שנגבתה מיום 25.12.16 (ת/26) מאת הנאשם, לא כלללה עבירה של נהיגה תחת השפעת סמים ולא הייתה התייחסות למה שהובטח כביכול בחקירה מיום 16.8.10. בנוסף נטען שהוא לא שלל את הטענה שרכיב הנאשם בלם עבר תאונה.

82. כמו כן, נטען שהוא לא יודע כיצד הגיע ב-ת/9 למסקנה שה הנאשם לא נראה שכור לאחר התאונה ושהעד לא שלל את האפשרות של הפגעות בנפש כיוון שהמנוחות לא היו חמורות. ביחס להעברת מבחנות הדם נטען שעדותה עמדה בסתירה לעדותו של הבוחן חרдан וشنוטר ספק בעניין זה. ביחס לעד חליבי הועלו טענות בנוגע לאי-דיוקים שעלו, לכואורה, מעודתו. ביחס לעד חרдан הועלו טענות שאני מוצא שעוסקות בעניינים שלויים בלבד. כך גם לגבי העד ויס.

83. ביחס לעד חיים עוז נטען שם-ת/3 ג' עליה ששרשת העברת מבחנות הדם פגומה, כי לא נשמרה ציאות, אלא בכיסו של חרдан והיתה גם מונחת על השולחן ללא השגחה.

84. ביחס לעד יוני אבשלום הועלו טענות שמתיחסות, לטעמי, לעניינים שלויים.

85. ביחס לעדותה של ד"ר שלמן נטען שהיא אישרה שלא ביצעה את בדיקת הסמים בעצמה והועלו טענות בנוגע לטעות עובד הציבור שהוגשה. כמו כן, אזכור שהעדה דיברה לכל אורך העדות על כך שמדובר בתוצאה איקונית ולא כמותית, דהיינו שਮומחית המאסימה לא יכולה להצביע על כמותיות הסמים בדם אלא על המזאותם בלבד.

86. ביחס לעדה שוקיר הועלו טענות ביחס לכך שהרטון פורסם ברשות החברתיות לפני שהגיע למשטרה.

87. ביחס לעדותה של ד"ר טרטקובסקי הוער שהיא העידה שעשתה התמחות בפסיכיאטריה, אך לא עשתה עמוד 27

את הבדיקות ולא טיפול בנאשם טיפול גמילה, אלא טיפול סימפטומטי. נטען שכיוון שהעדיה שהוא מאמין למה שהמטופלים מספרים לה, מדובר בבדיקה בלתי מעמיקה ולא רצינית מצדיה ונטען שלא ניתן להסתמך על רישומה. לא מצאתי שיש בטענות אלו כדי להפחית בਮימנותה עדותה. ביחס לעד ד"ר שפאק נטען שהנאשם אמר לו שהוא נקי מסמים ושדבר זה עומד בסתרה לדברי ד"ר טרטקובסקי, שציינה שהנאשם מכור. ביחס לעד כהן הועלו טענות בקשר לאחזקת בדיקות השtan. גם לגבי העד אסעד הועלו טענות בנוגע לטיפול בבדיקות השtan.

.88. נטען שבשתי הבדיקות של הנאשם הוא התייעץ עם עורך דין, אך משומם מה בחקירה השלישי לא עשה כך. נטען שתשתי הבדיקות הראשונות תועדו במלואן, אך החקירה השלישי לא תועדה וניתן כביכול הסבר של תקללה במערכת העnable, אך נטען מאוחר יותר לחסור מקום בחדרים, דהיינו סיבה אחרת. נטען שהנאשם נחקר ארוכות בבית המשפט והסביר בדיק מה אירע בחקירה השלישי אשר גרם לו ליתן הودאות שווא. הנאשם עוד טען שלא התבקש ע"י השוטר ליתן דגימת דם וזה נלקחה ממנו ללא הסכמתו ונטען עוד שהוא צין שלא בוצעה לו בדיקת מאפיינים.

.89. באשר לדעות המומחה פרופ' פינקלשטיין נטען שעלה בזורה ברורה כי לא ניתן לדעת מתי הנאשם צרך את הסם. נטען עוד שחלק ניכר משאלות המומחה שנשאל בחקירה הנגדית התבפסו על הנחות ובין היתר שאחת מהן הייתה שהנאשם נטל סמים 3 שעות לפני התאונת וכי לא ניתן לבסס הרשעה על הנחה כאמור שאינה אלא השערה גרידא. עוד הועלו טענות נוספתCi חלק מההתשובות של העד המומחה התייחסו לסטטיסטיקה ושלא ניתן לקבוע על פייהן מצבו של הנאשם הספציפי העומד לדין במקרה הנוכחי. נטען שהמומחה עמד בתוקף על קביעתו שאין ודאות באשר להשפעת הסם בעת התאונת ונטען שעמדה זו התבבסה היטיב בחווות דעתו. נטען שאנו ביצוע מבחן המאפיינים לנאשם היהו מחדל משמעותי להיבנות מאופן התנהגותו המתואר של הנאשם בסמוך לתאונת שהרי ניתן להסביר זאת כתוצאה מהטרואה שהוא עבר.

.90. נטען שרמת המורפין הנמוכה שנמצאה בدمו של הנאשם מעידה לכשעצמה שניגתו לא השפיעה מהשם והسنגור הינה לדברי המומחה מטעם ההגנה לגבי הרמה הנמוכה והיעדר יכולת השפעתה (עמ' 192, ש' 17-23 לפוטווקול). בנוסף נטען שמומחה ההגנה לא העיד בנושא משפטו אלא בנושאים רפואיים בלבד, כאשר חוות דעתו התייחסה לגוף האדם ופיזיולוגיה, ופיזיולוגית אין הבדל בין אנשים בישראל ובריטניה. עוד נטען שחויק להיעדר ההשפעה האפשרית של הסמים נמצא בכר שהנאשם נהג במשך זמן ממושך, כ-9 שעות של נהייה ללא תאונת. נטען שלא יכולה להיות מסקנה אחרת זו שהעס לא השפיע על נהייתה, לאור העובדה שהנאשם השתמש כל שעה בסמים לא הייתה ברורה או מהימנה.

.91. הסניגור טוען כי קיימים בתיק מחדלי חקירה רבים שהצטברותם יחד מסכנת את האפשרות להוכיח בוודאות שהנאשם נהג תחת השפעת סמים. לעומת זאת, נטען שהנאשם העיד והшиб על השאלות החשובות ושלדבריו נמצאו תימוכין בעדות העד המומחה שהובא מטעמו.

.92. נטען שבחינה נורמטיבית היסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירות החריגה הוא מחשבה פלילתית המוגדרת בסעיף 20 (א) לחוק העונשין ודיכוי כוונה, פיזיות, אדישות או קלות דעת. נטען שסעיף 304 לחוק כולל דרישת ליסוד נפשי של רשלנות. נטען שב-ע"פ 3158/00 **מג'ידש נ' מדינת ישראל** (15.11.2000) הותוו הגבולות בין עבירות החריגה לجرائم מות בrelsנות וכי ההבדל בין העבירות הוא בסיסו הנפשי בלבד. הוספו טענות בנוגע לסוגיות המודעות הדרישה

להרשעה בעבירות ההריגה. נטען שעיל מנת להטיל אחוריות צריכה להתקיים התנהגות מסוימת יחד עם היסוד הנפשי הדורש. נטען שקורה שאדם נורמלי לא יהיה מודע למשמעות של מעשיו וקורה כשאדם מרוכז בתנהגות אחת ולא מודע לתנהגות אחרת, באותו הזמן. נטען שבUBEITOT תוצאה כגון הריגה נדרשת צפיה של המות אפשרות, אם כי לא ברמת סבירות גבוהה, ונדרש עוד שהעשה יצפה שהוא עצמו יגרום לוצאה. הוספו הסברים באשר לרכיבים של כוונה, אדישות וקלות דעת.

.93. נטען שבunciינו לא הוכח היסוד הנפשי הדורש לשם הרשעה בעבירות ההריגה. בהתאם כי אמנים היו מקרים בפסקה בהם הורשו נאים שנכנסו לצומת ברמזור אדום, במהירות מופרצת, או תוך כדי האצה, או בניסיון לגנוב את הרמזור שהורשו בהריגה. נטען כי גם אם לא תתקבל גרסת הנאשם לפיה הבחן באור ירוק לשם הרשעה בהריגה יש צורך בהוכחת עובדות נוספות. נטען שגם די בראיות כדי לקבוע שהנאשם נהג תחת השפעת סמים וכי הבחן באור אדום ברמזור. נטען שלא הובאו ראיות כי הנאשם האיז את מהירותו בצומת או נהג ב מהירות מופרצת או עשה מעשה של גניבת צומת. לחילופין, נטען שלא מתקיים היסוד העובדתי הדורש לעבירות ההריגה אלא לגרימת מוות בראשנות בלבד. נטען שכאשר נותר ספק על סמך הראיות שהוגשו גם אם הן עלולות באופן הגיוני עם תוצאה מחמירה יותר יש ליתן לנאים להנחתה מהספק.

.94. הועלו טענות בנוגע לקיום ספק סביר במקרה דנן ונטען שאין להכחיש שהספק נותר על כנו.

.95. נטען שבמקרה דנן תוקן כתוב האישום מספר פעמיים במטרה "לשפר עדמות" והביאו לפגיעה בהגנת הנאשם. הסניגור חזר על טענה החוטא ביחס לחקירה שלישית ונטען שלא חלה תקלה במערכת, אלא שהביקורת שלא לתעד את החקירה בה ולהשתמש במצלמה של הבוחנים הייתה כתוצאה מחיסרונו במשאבם.

.96. נטען שהתייעוד מהחקירה מיום 16.12.25 שתועדה בטלפון של החוקר אינו משקף את כל מהלך החקירה כאשר הנאשם טען שבחקירה זו הזכיר לחוקר מה שהובטח לו ב-10.8.16, אך הדבר לא תועד. הוספו עוד טענות בנוגע לאי שמירה על שרשרת הראיות בנוגע לבדיקות הדם והברtan למעבדה. נטען שקיימת סתירה בין עדותם של השוטרים חרדיין וויהבי בעניין זהה. נטען עוד שוויהבי לא ידע להגיד עפ"י ת/9 שהסביר לנאים את זכותו לסרב למסור בדיקת דם.

.97. הועלו טענות נוספות בנוגע לפגמים סביב דוח' הבוחן. נטען כי בנוגע לפיענוח דיסק הטכוגרפ ניתן ללמידה שהנאשם בלם או האט את רכבו גם לגרסת המאשימה. הועלו גם טענות באשר לפגמים בשמירת השרשת הפנימית של בדיקות הדם. נטען שהמדינה לא עמדה בנטל הוכחה בשמירת התנאים הדורשים לשימירת המב奸ות ועוד בנוסף שד"ר שלמן העידה באופן מפורש שלא כל הבדיקות נעשו על ידה. נטען עוד שביחס ל-ת/8 אין מדובר בתעודה עובד ציבור בהתאם לפקודת הראיות, אלא מדובר בטופס שרשות ראיות תוק-מעבדתי ושהיתה חובה להעיד את האנשים המופיעים על גבי הטופס. נטען שבעקבות עדות ד"ר שלמן שבוצעו בבדיקות רבות באותו יום, היא לא יכולה לשולב אפשרות לטעות מזערית בטיפול בambilות.

.98. הועלו טענות גם בנוגע לדיסק עליו נמצא סרטון התאונה בעוד שמספר-ת/31, שהיא דרוש לעניין שימירת שרשות הראיות בעניין זה הוצאה מתוך חומר הראיות (עמ' 123 פרוטוקול). נטען שבעקבות כך אין להתייחס לסרטון או לכל הפחות יש ליתן לו משקל נמוך. כמו כן, הועלו טענות בנוגע לבדיקות השtan, ובין היתר לשימירה על שרשות הראיות בקשר אליהם. נטען שאין משמעות למוצגים ת/66 ו-ת/67 כיון שקיים חוסר בשימירת שרשות הראיות ביחס אליהם. כמו

כן, נטען שאין בתיק חוות דעת סופית של בדיקות השtan בשב"ס, כאשר נדחתה בבקשת המאשימה לתקן את כתוב האישום בעניין זה.

99. נטען שהפגמים האמורים מבאים לכך שיש לזכות את הנאשם מעבירות החריגה, ولو מחמת הספק, ולהילופין להרשייעו בجرائم מוות בירושלים.

דין:

תיקוני כתוב האישום

100. כתוב האישום המקורי הוגש ביום 14.8.16 ותוקן בפעם הראשונה ביום 24.8.16. תשובה לכתב האישום הוגשה ביום 10.11.16 וכללה בקשה לניהל משפט זוטא בגין חקירתו השלישי של הנאשם מיום 10.8.16. בקשה לתיקון נוסף הוגשה ביום 15.12.16 כאשר מהותה הייתה הוספת עדים וניתנה החלטה שמתירה את התקיקן ביום 27.12.16. ביום 28.12.16 אושר פעם נוספת תיקון כתוב האישום וזאת בקשר לגילוי חומר חקירה נוסף, שלא היה בידי עיתת המדינה קודם לכן ושבעקבותיו נערכה השלמת חקירה.

101. בכל הפעמים (למעט הראשון) שתוקן כתוב האישום, העניין נידון והחלטה ניתנה לאחר שניתנה לצדים הזדמנויות לעלות את טענותיהם. ההחלטה נומקו במקומות וגם לאחר מעבר פעם נוספת עליהם ועל הטענות, אין מוצא שנפל בהן פגם ואין בדי כדי להסביר עם טענת הסניגור שיכולתו של הנאשם להציג נפגעה. בשולי הדברים יוער שהתקיקונים נערכו עוד טרם השמעת העד הראשון ולהגנה ניתנה אפשרות להעיר כראוי לאחר התקיקונים. עוד יוסף שבקשה נוספת לתקן כתוב האישום שהועלתה ביום 26.4.17 להוספת חומר ראיות ועודנה נוספת נדחתה כיון שבשלב זה הערכת יש שיבך לפגוע בהגנת הנאשם, לאור שלב המתקדם בו היה מצוי כבר ההליך.

תקינות הרמזוריים, חיצית הצומת על ידי הנאשם באור אדום ומהירות הנסיעה

102. הוגש היקף ממשועתי של עדויות וראיות אשר יש בהן כדי לקבוע כי הנאשם חזה את הצומת באור אדום.

103. עדותו של העד רשותnik, המומחה מטעם משרד התחבורה שהuid על תכנית הרמזוריים בצומת פרדים וכי צד פועלת מערכת הרמזוריים הייתה מhayma ומדוקת. מעדותו עולה בזורה ברורה שהرمزור היה אדום בכוון נסיעתו של הנאשם, לפחות במשך 19 שניות עוד לפני כניסה הנאם לתוך הצומת. בנוסף, עולה כי הרמזוריים פעלו באופן תקין וכי בנסיבות לא הייתה כל אפשרות למצב של יירוק צולב' בצומת כיוון שלא הייתה תקלת בחומרה באותו זמן. על תקינות של פעולות הרמזוריים בצומת uid גם העד פוליאק, מהנדס התפעול של חברת IPO שמתחזק את הצומת והציג מסמכים לפיהן עולה כי לא חלו בעת התאונה תקלות ברמזוריים של הצומת. גם עד זה הסביר כי לא ניתן מצב של יירוק צולב'. לעדות זו מתווספת עדותה של העדה ענבר לוי שבאמצעותה הוגש מסמך לגבי תקינות פעולות הרמזוריים בצומת בזמן התאונה. כל העדויות האמורויות היו מהימנות ביותר.

104. לגבי חיצית הצומת באור אדום על ידי הנאשם הוגשנו גם עדויות של עדי ראייה אשר היו כולם מהימנות. בעניין זה אצין במיוחד את עדותו של העד עמר חלי שhani נגה משאית במקצועו. הוא תיאר בזורה מפורטת כיצד כאשר נסע מדרום לצפון על כביש 4 לפני הצומת הנאשם עבר אותו ונכנס במהירות ללא הפעלת הבלמים לתוך הצומת באור

105. באשר למכב התקין של הכביש ותנאי הראות הטובים ששררו בשעת התאונה הנני מצין את עדותו של השוטר עלי חלי שגיאן לצומת דקוט ספורות אחרי ההתנגשות.

106. עדויות מהימנות נוספות שתיארו את התאונה בהתאם לגרסת התביעה היו של יוחאי שמעון בן לולו, והעד נבואה, נהגים של רכבים אחרים אשר נמצאו באיזור הצומת בעת ההתנגשות.

107. הוגש סרטון של התאונה באמצעות העד, יוני אבשלום, שעבד במועד הרלוונטי בחברת נתיבי ישראל (הסרטון הינו דיסק ת/2). כפי שהסביר לעיל, עד זה הסביר כיצד צרב את הדיסק וכי לא ניתן לשנות שם דבר ממה שקהלת המצלמה שצילהה במעגל סגור את הצומת. במהלך הדיון, בעקבות מחלוקת בין הצדדים בנוגע לשמירה על שרשראת המוצג ניתנה החלטה, לפיה לאחר העדות האמורה אין משמעות רבבה, אם בכלל, לנושא שמירת שרשרת הראות ביחס לדיסק (עמ' 124 לפירוטוקול). מדובר בראייה מהימנה שלא קיים לגבייה חשש להתרבות טכנולוגית, זאת על סמך עדותו של העד אבשלום. בנוסף, מה שופיע בסרטון עולה בקנה אחד עם העדויות האחרות שהובאו ע"י התביעה ללא כל יוצא מן הכלל. מסקנתי היא שהסרטון מציג בצורה ברורה את התאונה ונitin להסתמך עליו כראייה מרכזית ומהימנה (ראו גם: ע"פ 3220/98 **דוד בן נ' מדינת ישראל** (3.2.1999); ת"פ (ת"א) 40238/08 **מדינת ישראל נ' שי סימן** (14.2.2010); ת"פ 10-10-47573-27.12.2011; ע"פ 14481/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.11.2016)- בעניין קליטת שמע).

108. מסקנתי הינה כי הסרטון מספק תיעוד מהימן ומצמרר להתרחשות ההתנגשות כפי שאירעה.

109. באשר למהירות הגבואה של נסיעת הנאשם לתוך הצומת - העד עמיר חלי סייף שהנאשם נכנס במהירות גבואה, בקרבת 80 קמ"ש, ללא שהאט לאזורי הצומת.

110. עדותו של העד ג'יהאד ווהבי, בוחן התנועה מהמסמכים שהוגשו על ידו ת/10, ת/11, ת/12, ת/13, ת/14, ת/15, ת/17 מצביעים גם הם על מצב הצומת ותומכים ב_tCמצא שלנאשם היה שדה ראייה רחב ונקי ללא בעיות. לא הובאה חוות דעת או עד שיסטור את הממצאים האמורים והחקירה הנגדית הותירה את עדותו שלמה. עוד יזכיר בעניין זה שעה, שלא היה כל סימן לכך שהנאשם בלם טרם הכנסה לצומת והוא נעצר לצד הדרך רק כ-180 מ' אחרי הצומת.

111. העד חיים עוז שהוא בוחן תאונות דרכים הגיע את בדיקת הטכוגרפ לפיו משאיתו של הנאשם נסעה במהירות 76 קמ"ש בעת התאונה ו- 90 קמ"ש קודם לכן ולא סימני בלימה טרם ההתנגשות.

112. ראיות אלה מספקות תמונה לפיה הנאשם נכנס לצומת במהירות גבואה מzd ברגע שדליך שניתן רבוות לפניך ולא בלם טרם ההתנגשות עם הרכב הפרט. לכך יש עוד להוסיף כי הנאשם לא הצליח לערער במאום את הגרסאות האמורים כאשר בחר בעדותו להכחיש אפילו את מה שניתן לראות בבירור בסרט - שהוא נכנס לצומת באור אדום.

113. מהירות הנסעה של הנאשם לא תامة את התנאים ששררו לצומת ולא הייתה סבירה, בייחוד כאשר מדובר

בהתקרבות לצומת מרומזר, בו דולק אור אדום (ע"פ (ח'י) 3360/08 **דקל ר' נ' מדינת ישראל** (4.9.2008); ע"פ (ח'י) 896/06 **גאו גאו נ' מדינת ישראל** (12.4.2007)).

בדיקות הדם והמצאות סמים בدمו של הנאשם

114. העד ויס, שנטל את מבחנות הדם מהנאשם, אישר שהנאשם היה היחיד בשטח ממנו נטל דם. מעדות חאתם חרдан, רץ הבודנאים בחדרה, עליה שהוא זה שביקש את נטילת הדם מהנאשם וקיבל את הסכמתו לכך ובמהמשך ליה את המבחנות מהחובש ויס והעביר אותן לחיים עוז, לצורך מסירתם לד"ר שלמן. בהמשך עוז העביר את המבחנות לידי ד"ר שלמן. במעבדה ניתנה תעודת עובד ציבור בגין לטיפול במבחנות ודגימות בהמשך. כך, לא נמצא פגם בשמירת השרשת החיצונית או הפנימית בגין לשמירת בדיקות הדם של הנאשם.

115. לא מצאתי כל סיבה לפפק ב-ת/8 (תעודת עובד ציבור - שרשרת ראיות תוך מעבדתיות) והמתואר בו לעניין שמירה על שרשרת בדיקות הדם או על שרשרת הבדיקות שנערכו בגין למכשירים במעבדה. ב"כ הנאשם לא ביקש שמי מהחחותמים על תעודת עובד הציבור יזמין לחקירה. בעניין זה עוד יזכיר שאון כל פסול שהמומחית תסגור על עבודתם של אחרים הכספיים לה ונמצאים תחת פיקוחה במסגרת חוות דעתה (ע"פ 566/89 **מרציאנו נ' מדינת ישראל** (1.9.1992); ע"פ 4117/06 **שניר מק'יטן נ' מדינת ישראל** (22.2.2010)). כך הצורך בטעודה התמלא ע"י עריכת ת/8. למורת נסיבות ההגנה להצביע על פגמים בהעברת המבחנות לידי המעבדה וככיוں אפשרות שדמו של אדם אחר לבדוק, לא הונח בסיס עובדתי מינימלי לטענה זו ומדובר בטענות בעלמא. עוד יזכיר שלא הייתה מניעה כלשהי אילו היה קיים חשד אמיתי בידי ההגנה שה מבחנות "שלחו לבדיקות DNA על מנת לשלול את הקשר שלהם (ע"פ 2842/10 **קלדרון נ' מדינת ישראל**).

המצאות סמים בدمו של הנאשם

116. על פי חוות דעתה של ד"ר שלמן, שפרטיה פורטו לעיל, אין כל ספק כי נמצא שם הרואין בגופו של הנאשם.

117. ההשוואה בין עדויותיהם של ד"ר שלמן לרופ' פינקלשטיין, מביאה למסקנה שלא קיימת מחלוקת באשר לכך שנמצא החומר MAM, שהוא תוצר הכרחי וייחודי של פירוק הרואין, בגופו של הנאשם. המחלוקת ביניהם, עד כמה שהיא, נסבה סביר השאלה מתי נטל הנאשם את הסם. חוות דעתה של ד"ר שלמן ומסקנותיה עמדו ללא קושי בחקירות הנגדויות של הסניגור ולא התערعرو ولو במעט כתוצאה מהן. בין היתר היא העידה כי על פי הספרות ל-MAM אורך חיים קצר ביותר וכי תוך שעתיים מהשימוש בהרואין לא מתגלים שרידים בדם.

118. ישנן עדויות נוספות אשר מוגבות את ממצאי בדיקות הסמים: דו"ח הפעולה ת/9 ו-ת/16 שנרשמו על ידי העד והבי לגבי התנהגותו הרדומה של הנאשם שהעלתה אצלו חשד להיותו תחת השפעת סמים ו-ת/30 ו-ת/28 - דו"ח פעולה והודעת השוטר חלי שדיוח על התרשםתו לגבי מצבו המנוחה של הנאשם עולם בקנה אחד מהחשד שהיה תחת השפעת סמים ומגיבים את ממצאי חוות הדעת.

119. בנוסף, הנאשם הודה בפני הרופאה מרינה טרטקובסקי, על שימוש מסיבי בסמי אופיאטים בתדירות של כל

שעה כאשר השימוש האחרון היה קרוב למעטרו. גם הבדיקה הקלינית שביצעה הרופאה העלתה תסמים המתאיםים לאדם המוכר לסמים. הפסיכיאטר ד"ר אייל נעלי יוסף, רשם דברים דומים לאלה שנרשמו על ידי ד"ר טרטקובסקי אשר פורטו לעיל, על כך שהנואם סיפר לו על שימוש מסיבי באופיאטים.

120. הודהה בפני רופא מעלה סוגיות כבדות משקל בוגרונות לקבילות וחסין אשר טרם הוכרעו בפסקה. במקרה דן הנושא לא לובן על ידי הצדדים במישור העובדתי או המשפטית ואסתפק במספר מצומצם של העורות לגביו (ראו: ע"פ 70/07 **הונצ'יאן לין נ' מדינת ישראל** (2010.3.11)). מחד ספק אם הרופאים במקרה דן הם אנשי מרות, למרות שהם עובדי שב"ס. זאת, כיוון שאין בידיהם סמכות לחקור את הנואם ורשום הוצאות ובפועל הם גם לא התימרו לבצע פעולות כאמור. מאידך גיסא, עולה שאלת אם אנשי רפואה המזוהים עם רשות הכליה וגורמי סמכות דומים שחשוד מובה בפניהם שלא מיזמתו אינם צריכים להודיעו לחשוד שלא יכול ביןם חסין רפואי על מידע שি�סרו, שמא יטעה לחשוב כי מדובר בטיפול רפואי רגיל. למעשה, הנואם לא היה חייב לענות על שאלותיהם או לנבד להם מידע ("י' קדמי על הראות", חלק ראשון, מהד' תש"ע-2009, עמ' 13; ראו ע"פ 7532/12 **אדם איטל נ' מדינת ישראל** (11.12.16)) לעניין חשיבות זהותם של הגורם בפניהם ניתנה ההודהה). בכל מקרה, ככל שהנואם היה חוץ ממניעת הגשת הוצאותיו באמצעות הרופאים, היה עליו לטען לחסין רפואי בעת מסירת עדותם (ע"פ 8974/07 לעיל). ואולם, לא העלתה כל טענה לחסין בעת הדיון או בסיכוןו של הנואם (למעט בחציפה בעת הטיעונים בעל פה כאשר מועד זה הינו מאוחר והטענה העלתה ללא הנמקה ספציפית). על כן, במקרה הנוכחי לא מצאתי שיקים בסיס לפסילת אמרותיו של הנואם בפני הרופאים ביחס לשימוש באופיאטים על ידו.

121. במאמר מוסגר יותר כי הגיעו למסקנה שאין מקום להסתמך על בדיקות השtan, בין היתר, כיוון שהדגימות הושמדו.

122. מתוך שלל הראיות שהוגשו לעניין השימוש בסמים, אין כל קושי לקבוע כי בגוףו של הנואם היו סמים אסורים, בין היתר הרואין, בעת התאונה. כיוון שאין סף מותר לסמים אלה עמדתו של פרופ' פינקלשטיין באשר לנוגה והדין במדיניות אחרות ביחס לאימתי יקבע שאדם נמצא תחת השפעת סמים אינה רלוונטית ועוד יצוין כי ממילא הוגש ראיות מהימנות על ידי המאושר לפיהן הנואם התנהג ונראה לפי תסמינים קליניים כדין שהיא תחת השפעת סמים בעת התאונה ובנסיבות אחרתה.

123. הממצא האמור, גם ללא הראיות הנוספות לגבי התנהגותו של הנואם מיד בסמוך לאחר ההתנגשות, מוביל באופן ישיר למסקנה המשפטית כי הנואם נוגה תחת השפעת סמים. הנואם לא סתר את החזקה האמורה ولو במעט, אלא היפכו של דבר, הודהותיו בפני הרופאים בשימוש מסיבי באופיאטים והדברים שנרשמו על ידי השוטרים ביחס להתנהגותו ובדיקהה של ד"ר טרטקובסקי מחזקים בפועל את הממצא שנוגה תחת השפעת סמים בעת ההתנגשות.

מוطن של קרבנות

124. המדינה הגישה ראיות לפיהן מוطن של הקרבנות נגרם כתוצאה מההתאונה: קובץ מסמכים ת/51 ביחס למנוחה אולגה אשקר; קובץ מסמכים ת/52 ביחס למנוחה ק"נ; ת/50, ת/57 - מסמכים רפואיים ביחס למנוחה אנגל'ליק נעים. המסמכים התקבלו ללא חקירה וכמפורט בהם מוطن של שלושת הקורבנות נגרם כתוצאה ישירה מההתאונה. טענתו של הנואם כי מוطن נגרם, בין היתר, כתוצאה מכך שלא הוא חגורות נותרה ללא תימוכין עובדיים.

חקירות הנאשם

125. בחקירהו הראשונה של הנאשם (ת/3) הוא אישר שהרמיזורים עבדו רגיל ושהיה שדה ראייה תקין ושהמשאית הייתה תקינה. כמו כן, הוא אישר שהסתכים לחתם דגימת דם לבדיקת סמים. יחד עם זאת, הוא טען שהוא נכנס לצומת באור יירוק.

126. בחקירהו השנייה (ת/24) הוא המשיך לטען שנכנס לצומת באור יירוק, גם לאחר שהוזג לו הסרטון וטען שהסרטון מזויף. באותו מועד נמסר לו שישנה תשובה חיובית להימצאות שרידי סם בدمו, בעודו שהוא שלל את השימוש בסמים.

127. במסגרת חקירתו מיום 10.8.16, ת/25 הודה הנאשם בכניסה לצומת באור אדום בפני הבחן ווהבי. בעניין זה העלה הנאשם טענה זוטא, לפיה הובטח לו שהוא ישחרר ממעצרו אם יודה, וכן הודה וכי הודהתו הייתה שיקנית. הנאשם טען שלא בכספי לא תועדה חקירתו. אכן, חלה תקללה במהלך החקירה לא תועדה ואולם עדותו הוקראה לנאשם לאחר שהתברר שחללה תקללה והוא אישר בכך הצלום את כל מה שנאמר בהודיה. עדות זו הוא הודה שעבד ללא מנוחה החל מהשעה 00:15 עד לקרות התאונת והוא רגש עייף וטען שיכול להיות שנרדם בזמן הנסעה והוא נכנס לצומת באור אדום. הוא מסר שהשתמש בסמים ביום לפני התאונת ונרגן כי לא הייתה לו ברירה מבחינה כלכלית.

128. אמנם נפלה תקללה, אך אין בה כדי לפסול את הודהתו של הנאשם. אמן נאשם בזכות לפי סעיף 7 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) התשס"ב - 2002 שהחקירה מתועדת בוידאו, אך אין בכך כדי להביא מיניה וביה לפסילת הראייה. השאלה היא אם הראייה הושגה שלא כדין וקובלתה ליצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להיליך הוגן. עסקינו בסיטיה שSOCNETTY שוגרה מטור תקללה ולא כוונתה. SOCNETTY שעדותו של ווהבי הייתה מהימנה ולא מצאתה הוגן. על כן ניתן לומר שথחרר באמ יודה ושתומות הבדיקה סייק הודה שיקנית. העיוון ברצף החקירה מעליה סדר הגינוי ב"הדרדרות" הנאשם לקרבת ההודאה שניתנה. לא מצאתו יסוד להניח שהנאשם נצל באופן זה או אחר או שהוא קרובן להבוחחות שווא. הפרת חובת התיעוד אינה מחיבת בכל מקרה פסילת הודהה (ע"פ 1361/10 מדינת ישראל נ' גורי (2.6.2011) ; ע"פ 4936/11 ישועה נ' מדינת ישראל (31.12.2012)). עוד יוסוף שהנאשם טען לראשונה להודיעת שווא במהלך הבדיקות וזאת לאחר שנמנע מלהעלותה במשך 4 חודשים מרגע מעצרו. הוא גם לא העלה את הטענה לפני שופט המעצרים, למורת שהוא צריך להבין שהוא נשאר במעצר חרף אותה הבדיקה שכככל ניתנה (ת/69). כמו כן, בחקירהו הסבירו של הנאשם בגין לאימורתו ב-ת/25, כי נאמרו סתם, כי הבטיחו לו שישוחרר אינם עולמים עם רצף הדברים הכללי העולה מ-ת/25. אך יש להוסיף עוד את ת/25 נ', החקירה המוסרת בדיעד שיש לה ערך מוגבל אך אינה נטולת ערך לחלווטין. אך אני קובע שהודאותו של הנאשם ניתנה חופשית ומרצoon ודוכה את טענת הזוטא.

129. למען הסדר עוד עיר כי גם אילו הייתה מקובל את טענת הזוטא לא היה בכך כדי לשנות את תוצאות החקירה הדין - כאשר אשמתו של הנאשם בכל העבירות בהן הנאשם עולה באופן מובהק מיתר הראיות.

היבטים משפטיים

נגינה תחת השפעה סמים

130. הממצאות הסם הרואין בגופו של הנאשם פורטה בפרק קביעת הממצאים. בע"פ 398/04 **מדינת ישראל נ' בニアשויל** (20.12.2004) נקבע:

"בניגוד לאלכוהול, חל איסור מוחלט על השימוש בסמים מסוכנים, בכל כמות שהיא, אף נקבע בחוק כי הדבר מהווע עבריה. במצב זה עמדו בפני החוק שתי דרכי פעולה אפשריות: האחת, ליצור חזקה בחוק שאדם הוא שיכור על פי שיעור מוגדר של ריכוז הסם המסוכן שיימצא בدمו. הדרך, שמקורה בעובדה כי השימוש בסמים מסוכנים אסור כלל, הייתה לקבוע שככל נהג העובר על איסור זה, מקרים נגדו חזקה שהינו נהג כשהוא נתון תחת השפעתם של סמים, ומכאן ואילך עובר אליו הנTEL להפריך חזקה זו. החוק בחר ללית בדרכו השנייה, ואני סבור כי החלטתו זו הייתה שגואה או לוקה בחוסר סבירות.

...

طبع הדברים, הקביעה כי שימוש בסמים מסוכנים, בכל כמות שהיא, יוצר חזקה לפיה הנהג נתון תחת השפעת הסם, מציבה בפני הנהג משוכחה גבואה, כמעט בלתי-עברית, להפרכתה של חזקה זו. אולם מצב זה מתחייב לאור השקפתם של המומחים כי השפעתו של סם האקסטזי משתנה מאדם לאדם, וכיימת אפשרות שגם לכמות קטנה של הסם, אף קטנה מזו שצרך המערער, תהיה השפעה שלילית ומכרעת על דרך נהייתה. יתרה מכך, עניין לנו עם הנהג אשר בוחר מדעת לעובר על איסור שבחוק, ובדרך זו הוא יוצר סיכון פוטנציאלי שישעור חומרתו לציבור אינו ידוע. לפיכך, החזקה אותה יצר החוק לעניינו של נהג זהה, היא בבחינת הכרח בל-יגונה וצדד סביר ומידתי לנוכח הסיכון שהוא יוצר.

חרף הקושי הכרוך בכך, את החזקה זו יכול הנהג להפריך על ידי הבאתן של ראיות מטעמו, מהן ניתן ללמוד אם צריכת הסם היא אכן שבנווה או מקרה חריג, ומה מידת השפעתו של הסם עליו, בדרך כלל, ועובר לתאונה בה היה מעורב, בפרט".

131. המדינה הביאה כمف躬ת לעיל ראיות נוספות ל证实ה בטענה שה הנאשם היה תחת השפעה סמים בפועל ואילו הנאשם לא הביא ראיות מהימנות כל לסתור את החזקה (ובתוכו כך גם לא הצליח לערער את מהימנות הראיות והעדויות הנוספות לגבי השפעה בפועל) אלא הכחיש כלל את השימוש בסמים אסורים, למטרות שתוצרייהם נמצאו בدمו. במצב דברים זה אין כל קושי לקבוע כי נהג תחת השפעת סמים אסורים.

חיצית צומת באור אדום

132. בהתבסס על הממצאים שנקבעו לעיל יש לקבוע כי הנאשם חזה את הרמזור באור אדום.

עבירות הרגינה לפי סעיף 298 לחוק העונשין

133. יסודות עבירות הרגינה פורטו פעמים רבות בפסקה: כאמור בענ"פ 404/13 **פלוני נ' מדינת ישראל (15.4.2015)**

"העבירה מורכבת מספר נדבכים והם: **יסוד עובדתי (מעשה או מחדר אסורים), יסוד נפשי, תוכאה**
עמוד 35

(מותו של אדם) וקשר סיבתי בין היסוד העובדתי לתוכאה, הכלול קשר סיבתי עובדתי וקשר סיבתי משפטי (יעקב קדמי על הדין בפליליים חוק העונשין 1061-1059 (חלק שלישי, מהדורה מעודכנת, 2006)"

134. לעניין הוכחת היסוד העובדתי, דרישה הוכחת ביצוע "מעשה או מחדל אסורים" הגורם למוות של אדם. ביחס לסיפא, אין מחלוקת כי מותן של שלושת הקרבנות במקורה Dunn נגרם כתוכאה ישירה ומידית מהתנגשותו משאיתו של הנאשם ברכב בו נסעו הקרבנות. היסוד של מעשה או מחדל אסורים מתקיים כאשר הנאשם נהג שבגופו הרואין והוא תחת השפעת סמים.

135. בהיבט היסוד הנפשי נקבע כי במקרה של נהיגה בשכרות (או תחת השפעת סמים) הגורם לתוכאה קטלנית מדובר ב"פיזיות" בהתאם לסעיף 20.(א)(2) לחוק העונשין:

"ד. הרשעה ב"הרגה"

(1) פיזיות: הלכה פסוקה היא, כי לצורך הרשעה בעבירה של הריגה - לרבות כאשר זו נגרמת בתאונת דרכים - די בהוכחת הילך נפש של "פיזיות"; ומשמעותה של זו היא - נתילה מודעת של סיכון בלתי סביר, מתוך אידישות לאפשרות ממשית של פגיעה בחיו או בשלמות גופו של אחר, או מתוך תקווה שתוצאה כזו לא תתרחש (ראה, בין היתר: ע"פ 3152/93 [2]; ע"פ 3289/90 מדינת ישראל נ' בראונר [3]; ע"פ 2013/93 [4]). "פיז" הוא אפוא מי שמהמר ביודען על אפשרות ממשית של פגעה בחיו או בשלמות גופו של אחר, מתוך אי-aiccptioot שתוצאה כזו תתגשם או אפילו מתוך תקווה שלא תתגשם (ראה ע"פ 3841/94 [5]). וודges - לעניינה של עבירות הריגה, די בכך שהנסיבות מתייחסות לאפשרות ממשית של פגעה בשלמות גופו של אחר, ולאו דווקא באפשרות ממשית של קיפוח חייו.

בימים אלה נכנס לתוקפו חוק העונשין (תיקון מס' 39) (חלק מקדמי וחילק כללי), תשי"ד-1994(להלן - תיקון מס' 39); וסעיף 20 החדש נותן ביטוי לחוק למשמעות האמורה של "פיזיות", כפי שהתגבשה - על שתי שלוחותיה: האידישות וקלות הדעת - בהלכה הפסוקה.

(2) שכורות ו"פיזיות". "שוכרות". פגעת ביכולתו המנטאלית של השיכור: היא מعرفת את הכרתו ומונהגת ממנו להעיר נוכנה את המציאות, ובדרך זו שוללת ממנו את יכולת לקיים שיקול-דעת רציונאלי ולכונן את התנהגותו על פיו. אדם השותה משקה אלכוהולי מוחזק כדי שמודע להשלכה הצפואה מכך על יכולתו המנטאלית, ואין כמוו מיטיב לחוש בפעמיה של השוכרות הבאה בעקבות השתייה ומשתלטת עליו.

ההוראות המסדריות את סוגיות אחוריותו של השיכור לעבירות שהוא מבצע כאשר הוא נתון במצב של שכורות, קבועות ביום בסעיף 34 לחוק, והן מדברות בשתי רמות של שכורות: "שוכרות מלאה", כהגדרתה בסעיף 34(ד) לחוק - ההופכת את השיכור למי שאינו שפוי; ו"שוכרות חלקית", כהגדרתה בסעיף 34(ה) לחוק - שהשפעתה מצומצמת לכך שהשיכור אינו מודע לפרט מפרטיה של עבירה שהוא מבצע. לכארה, צריך היה לפטור שיכור מאחריות פלילית לעבירות שהוא מבצע בשעת שכורות - אם "מלאה" ואם "חלקית" - משום שבעת ביצוע העבירות אין הוא מסוגל, מחמת שכורות, לגבש את הילך הנפש הדרוש להרשעה על-פי הגדרתן. ברם, הדין הוא כי כל עוד לא מתמלאים תנאי הסיג לאחריות הקבועים בסעיף 34(א) לחוק - נשוא השיכור באחריות לעבירות המבוצעות על-ידיו; לעניין

הlek הנפש הדרוש להרשה על-פייהן, בסעיפים 34ט(ב) ו- 34ט(ג) לחוק קבאות חזקות חלותות, ובמקום שלא ניתן לישמן - נבחנת שאלת זו באספקט ריהה של מצבו הנפשי לפני שהיא לשיכור (עיין גם: בדברי ההסביר להצעת חוק העונשין (חלה מקדמי וחלה כלל), תשנ"ב-1992; במאמרה של פרופ' מ' גור-אריה, "שכירות בדיני עונשין" משפטים יג (תשמ"ג-מ"ד) 183, ובספרו של פרופ' ש"ז פלר, *יסודות בדיני עונשין* (המכון למחקרים חקיקה ולמשפט השוואתי ע"ש הרי סאקר, כרך ב, תשמ"ז) 720, 720).

...

לענינה של עבירה הנגעה בזמן שכורת לפי סעיף 62(3) לפקודה, די בקביעה כי נמצא בדמות של המערער, בשעת אירוע התאונה, שיעור אלכוהול העולה על "המידה הקבועה" כמשמעותה בתקנה 169א לתקנות, כדי לבסס הרשה על-פייה; ואין נפקא מינה מה הייתה בפועל מידת השפעתו של האלכוהול על המערער.

מאייד גיסא, לענינה של עבירה הנגעה, יש לבחון אם רמת השכורות, שבה היה נתון המערער עבר לתאונה, מספקת להוכחת קיומה של ה"פיזיות" הדרושה להרשה על פייה: אין לשcoh כי המדבר בעבירה של מחשבה פלילית, והבחן שיש לנகוט כאן בהקשר זה הינו מבחן סובייקטיבי של הlek הנפש שהתקיים בפועל אצל הנוגע בדבר. כאשר מוחצת שכורת "מלאה" או "חלקית" - במשמעותו שנינתה למושגים אלה בסעיפים 34ט(ב) ו- 34ט(ה) לחוק - חזקה חלוצה היא שהתקיימה אצל השיכור "פיזיות".

לפחות, בקשר לכל מעשה עבירה שהוא מבצע אותה שעה, כאמור בסעיף 34ט(ב) לחוק (עיין גם בספרו הנ"ל של פרופ' פלר, בעמ' 595, 596).

ומע"פ 140/98 חוג'ה ב' מדינת ישראל (7.7.1998): "הכללו הוא: מי שנוגג ברכב כשהוא במצב של שכורת - כמו גם מי שעושה כך כשהוא עייף ונוטה להירדם - מוחזק כדי שהתגבש אצלו הlek נפש של פיזיות, במשמעות שיש למושג זה בסעיף 20(א)(2) לחוק העונשין, ככלפי כל תוכאה הנמנית עם פרטיה של עבירה שביצע אגב נהיגתו, והטוען שכורותו לא הולידה אצלו "פיזיות" כאמור כלפי אותה תוכאה - עליו הראה".

136. בנסיבות אחר סוכמה ניתנת הפסיקה ביחס להרשה בעבירה ההריגה במקרה של נהיגה בשכורת (או שימוש בסמים):

"סעיף 298 לחוק העונשין קובע כי "הגורם במעשה או במחלה אסורים למוות של אדם, יאשם בהריגה". כפי שנפסק, "היסוד העובדתי של עבירת ההריגה בנגעה במצב של שכורת מרכיב מן הפרטימ הבאים: נהיגה בכלי רכב כאשר הנוגג שיכור, ככלומר: בצורה או בתנאים שיש בהם כדי לסייע אחרים (מעשה ונסיבות), וגרימת מוות של אחר כתוצאה מכך (תוכאה) ואילו היסוד הנפשי דרש מודעות בפועל לשני המרכיבים הראשוניים של היסוד העובדתי - הנהיגה בכלי רכב כאמור - ולאפשרות המשמשת של התוצאות התוצאות הקטלנית, כאשר כלפי רכיב התוצאה צריך שתתקיים גם 'פיזיות', לצד המודעות כלפי האפשרות המשמשת של התוצאות ובונוסף לה. זאת, כאשר לעניין עבירת ההריגה די תוכאה קטלנית דווקא" (ע"פ 140/98 חוג'ה ב' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 225, 237 (1998) - להלן: עניין חוג'ה). בהתאם לכך הוכחת היסוד הנפשי הנדרש, נפסק כי מי שנוגג ברכב כשהוא

שיכור וגורם למוות של אדם, מוחזק כמי שמתקיימים אצלו מרכיבי היסוד הנפשי להרשעתו בעבירה הריגה:

"מי שנוהג בכל רכב שבו 'שיכור' וגורם אגב הנהיגה למוות של אדם, מוחזק כמי שהוא מודע: לעובdet נהיגתו ברכב שבו שיכור, לרבות לטיסוכנים הכרוכים נהיגתו בשל שכרכתו ולאחרות המשנית שיגרום בשל כך לפגיעה בגופו של אחר (לרובות למוות), שבו מגלה 'פזיות' כלפי אפשרות זו" (ענין חוג'ה, בעמ' 238, הדגשה במקורו; כן ראו: ע"פ 5002/94 בן איסק נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4) (ענין חוג'ה, בעמ' 164 - 163, 151 (1995) - להלן: ענין בן איסק; ע"פ 1641/04 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד נת(3) (ענין חוג'ה, בעמ' 10332/03 בליכר נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 25.3.04), פסקה 6 לפסק דינו של המשנה לנשיה (בדימ' ת' או')."

(ע"פ 2163/07 רזי סעת נ' מדינת ישראל (17.10.2007)).

137. הנאשם דן נהג במשאית של כ- 15 טון, ב מהירות גבוהה, לתוך צומת בו דלק לכיוונו אוור אודם ברמזור משך שניות ארוכות טרם הגיעו אליו. שדה הראייה היה נקי ותנאי התאורה היו טובים והוא יכול לראות במרקח גדול מהצומת כי הרמזור אודם. הוא לא הפעיל במלים טרם ההתרגשות ולא הוריד ב מהירותו. הוא היה עייף. הוא היה עם הרואין בדמותו וחתת השפעת הסם (האסור). טענות ההגנה שהועלו על ידו - שלא עבר באודם ושלא צרך סמים - הופרכו לחלוטין. יש לראותו כמו שגילה אדישות ושווין נפש לאפשרות של התרחשות תאונה קטלנית ביןו לבין הרכב אחר. בנסיבות אלה יש מקום להרשיית את הנאשם בעבירת הריגה.

גרימת חבלה של ממש

138. בהתבסס על המסמכים הרפואיים שהוגשו בהסכמה בעניינים והמצאים שפורטו לעיל הנני קובע כי הנאשם גרם לתאונת שכחאה ממנה נחבלו רמזי ונעים אשקר שישבו ברכב.

סיכום

139. במקרה דן המאשימה הביאה ראיות למוכיח אשר לא הותירו מקום לספק ואשר יש בהן די יותר כדי להביא להרשעת הנאשם בכל העבירות בהן הוא הואשם.

140. אשר על כן הנני מרשים את הנאשם בעבירות של להלן:

-הריגתן, לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 של אולגה אשקר, אנגלייק נעים, והtinyoket ק"נ;
-נהיגת תחת השפעת סמים לפי סעיף 62 (3) לפקודת התעבורה נ"ח, תשכ"א - 1961 + סעיף 169 ב'
لتקנות התעבורה, תשכ"א - 1961;

-חיצית צומת באור אודם, לפי תקנה 21 (א) + (ב) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 וסעיפים 62 (8) + 68
לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961;

-גרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה נ"ח, תשכ"א - 1961;

ניתנה היום, כ"ח שבט תשע"ח, 13 פברואר 2018, במעמד הצדדים